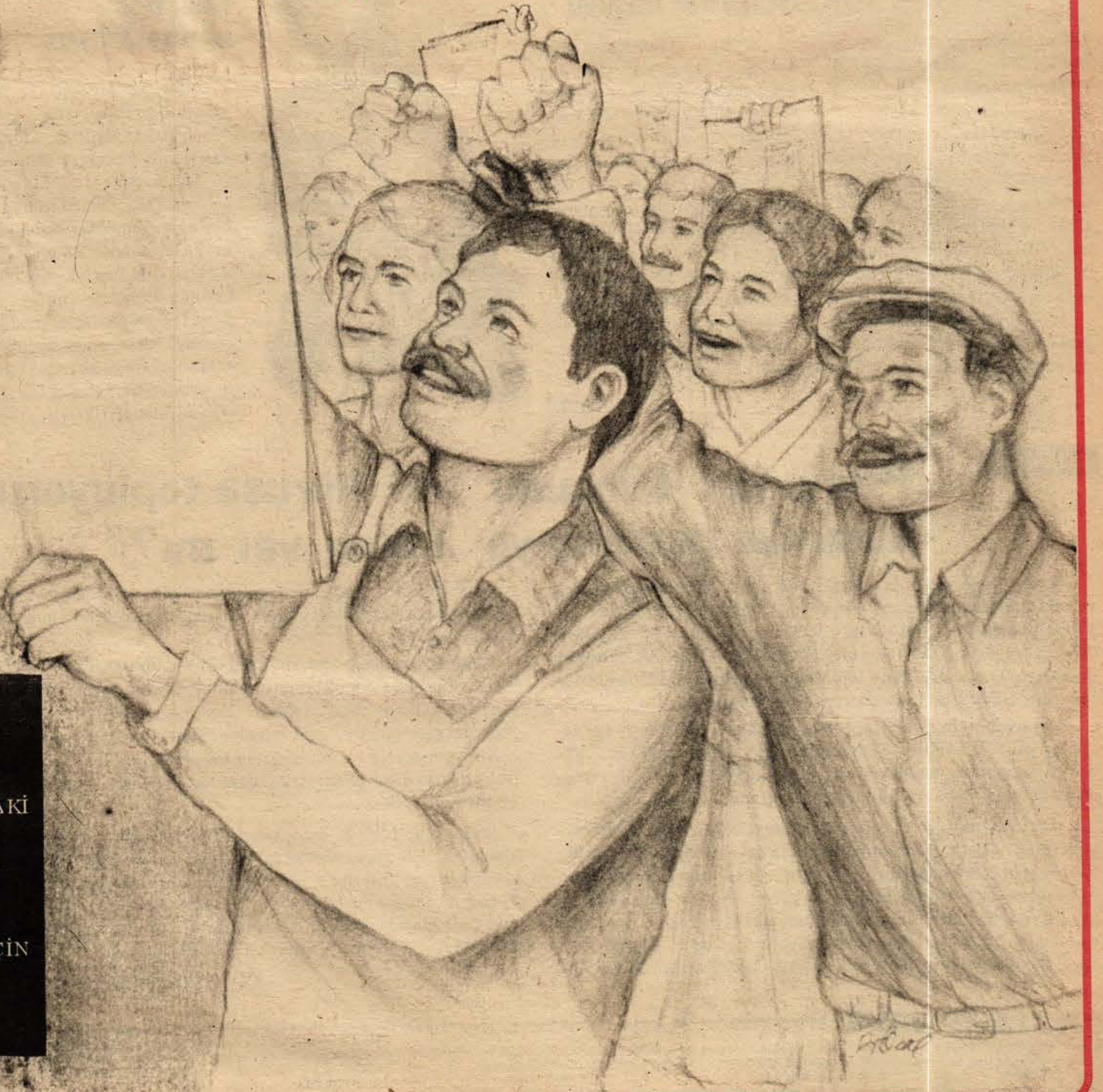
HALKIN SESİ 132

25 EKİM 1977
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Günlük gazete için ileri!

DEVRİMCİLER, NASIL BİR GÜNLÜK GAZETEYE İHTİYACIMIZ OLDUĞU KONUSUNDAKİ FİKİRLERİNİ BİLDİRMELİDİRLER. GÜNLÜK GAZETEYE MALİ YARDIM SAĞLAYABİLMEK İÇİN BÜTÜN HALKIMIZI FEDAKARLIĞA ÇAĞIRIYORUZ.

TRABZON

TRABZON KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ YURTLARINDA ÇALIŞAN İŞÇİLERİN GREVİ

Trabzon Karadeniz Teknik Üniversitesi yurtlarında çalışan 85 işçi 28 Eylül'den beri grevdeler. İşçiler kendileriyle konuşan arkadaşlarımıza grevlerin sebebini şöyle anlattılar:

"Biz yurtlarda çalışan işçiler olarak öteden beri OLEYİS sendikasına üyeyiz. Ancak kısa bir zaman önce işveren çeşitli biçimlerde baskılar yaparak bizi MİSK'e bağlı OLEYİSEN' e geçmeye zorluyor. MİSK' e geçmediğimiz takdirde toplu sözleşmeyi de imzalayacağını söylüyor. Bir taraftan da işkolu seviyesinde toplu sözleşme imzalayan MİSK'in kabul ettiği kölelik hükümlerini zorla bize kabul ettirmeye çalışıyor. Bu hükümlere göre işçilerin iş güvenliği tamamen ortadan kaldırılıyor. Hem MİSK'e geçmeyi, hem de bu kölelik. sözleşmesini reddederek greve gittik. Grevimizi coşkuyla sürdürmekteyiz. Haklarımızı alıncaya kadar da mücadele etmekte kararlıyız."

İşyerindeki temsilci de şunları söyledi: "Üvey evlat muamelesi görüyoruz. On senelik işçi arkadaşlarımız 68 lira, 70 lira yevmiye alıyorlar. Grevimizde bu durumun da düzelmesini, ücretlerimize zam yapılmasını istiyoruz."

İşçiler MC iktidarı ve bağımsızlık meselesi hakkında da şunları söylediler: "Biz direnişimiz sırasında MC'nin kimden yana olduğunu iyi gördük. Tayin ettiği genel müdür sözleşmemizi imzalamamak için direniyor. Biz MİSK'İ de iyi anladık. İşçinin hakkını savunduğunu söyleyenler işçileri işten daha kolay attırmanın yolunu yapıyorlar. Aslında mesele ezenlerarasındaki ayrılıktan doğuyor. Ezilenler hürriyet için mücadele ediyorlar. Dünyada da böyle. Amerika ile Rusya dünyayı paylaşmak için mücadele ederken, milletler buna karşı çıkıyorlar. Çünkü milletler bağımsızlıklarını terkederek uydu olmak istemiyorlar. Biz de bunu istemiyoruz. Bağımsız ve özgür olalım istiyoruz."

İSTANBUL

Esenler'de polis ve faşistler baskı yapıyor

Esenler, işçilerin ve dar gelirli memurların oturduğu bir semttir. Burada faşist baskılar yoğun olarak sürmektedir. Esenler'deki Ülkü Ocakları şubesi halka karşı saldırının merkezidir. Burayı Ortaokul ve Lise müdürü İsmail Bayraktar ile İlkokul öğretmeni Mehmet Narin ve üç beş sokak serserisi idare etmektedir. Ortaokul ve Lisede Ülkü Ocaklarından gelen faşistler kapıda bekleyip öğrencileri dövmekte, bazılarını da Ülkü Ocaklarına girmeye zorlamaktadırlar. Girmeyenleri de dövmektedirler. Dövülen öğrenciler müdürün yanına çıktıklarında bir de müdürden küfür yemektedirler. Derslerde de "Devrimcilerin kökünü kazıyacağız" diye baskı yapılmakta ve tehditler savrulmaktadır. Son olarak yaptıkları da devrimci öğrencileri okula sokamamak için onları polise bildirmek. Bu da şöyle oldu. Ülkü Ocaklarına kendileri bomba koydular. Sonra müdür "Bombayı bu attı" diyerek bir öğrencinin resmini polise verdi.

Faşistler polisle birlikte evleri ve kahveleri basıyorlar. Faşistlerin gösterdiği kimseleri polis suçlu diye alıp götürüyor. Bir arkadaşın evini basıp üç devrimciyi 1. Şubeye götürdüler. Orada işkenceyle kendilerine gizli örgüt üyesi olduklarını kabul ettirmeye çalıştılar. Bütün sebep arkadaşların evinde Halkın Sesi dergisinin bazı sayılarını ve iki tane de devrimci kitap bulmaları. Arkadaşları bir hafta işkenceye tabi tuttular. Özcan Öztürk, Ahmet Coşkun, Taner Küçük adlı arkadaşlar hâlâ Sağmalcılar cezaevinde yatıyorlar.

Bu olaydan bir hafta sonra Ülkü Ocaklarına bomba atıldı. Sabah işine giden Abbas isimli bir işçi dövülerek karakola götürüldü ve bomba attığı kabul ettirilmeye çalışıldı. Sonra da 1. Şubeye götürdüler. Bundan sonra İslam Ceylan, Bekir Lekesiz, Muharrem ve Köksal adlı faşistler polisle beraber kahvelere giderek suçlu aradılar. Faşistlerin gösterdiği, ellerinde Halkın Sesi dergisi olan üç işçiyi alıp karakola götürdüler. İşkence yapılırken, faşistlerde karakolda bulunuyorlardı.

Esenler halkı kendisine zulmeden faşistlerden hesap soracaktır.

Esenler'den bir işçi

BURSA

Polisin İnşaat işçilerine baskısı

Polis emekçi halka saldırıyor. Biz çeşitli bölgelerden topraksız kalmış ezilen halkız. Köyümüzde bir avuç toprağımız var, o da verdiğimiz emeği karşılamıyor. Onun için biz mecburiyet karşısında gurbetin yolunu tutuyoruz. Köyümüzde çilemiz yetmiyormuş gibi burada da bizlere rahat yok. Sabahları inşaat sahipleri gelip bizi işe götürür. Bu arada polis bize küfür, tekme tokat saldırıyor.

Bir işçi

İSTANBUL

Kartal Tekel'e faşistler yerleştiriliyor

Biz Kartal'daki TEKEL fabrikası işçileriyiz. 2. MC'nin kurulup MHP'li toprak ağası Gün Sazak'ın Gümrük ve Tekel Bakanlığı'na getirilmesiyle, fabrikamıza da faşist komandolar doldurulmaya başlandı. Halen bu komandoların sayısı 40-50'yi bulmuş durumda. Fabrika müdürü ise bu faşistlerin alınmasına hiç ses çıkarmıyor, aksine kendisi gittikçe MHP'ye yanaşıyor. Faşistler fabrika içinde gittikçe seslerini daha çok yükseltmeye başladılar. Son zamanlarda ise faşist MİSK'i getirmek için çalışıyorlar. Fabrika müdürü Rıdvan Metal ise işçiler üzerindeki baskılarını daha da yoğunlaştırıyor.

Kartal'dan TEKEL İşçileri

GAZİANTEP

Kurban derisinden sonra sıra işçilerin parasında

Biz inşaat işçileri patronlar tarafından amansızca sömürülmekteyiz. Geçenlerde sosyal haklarımızı almak için ne yapmamız gerektiğini konuşalım diye bir araya geldik. Bize önderlik edeceğini söyleyen Üçlü Oportünist Bloktan birkaç kişi de toplantıya gelmişti. İşçiler "Aramızda para toplayıp bildiri basalım. İşçi arkadaşlara dağıtalım" dediler. Üçlü Bloktan toplantıya katılanlar bu işi yapabileceklerini söyleyerek topladığımız parayı aldılar. "Cumartesi günü işe gitmeyecek olanlar da gelsin, birlikte basarız" dediler. Cumartesi günü bildiri basmaya gittiğimizde oportünistlerin sırra kadem bastığını gördük. Topladığımız parayla birlikte toz olmuşlardı. Bütün bunların hesabı Üçlü Oportünist Bloktan sorulacaktır.

Gaziantep'ten bir grup inşaat işçisi

ADANA

"Pamuğun kilosunu 110 kuruşa topluyoruz bununla geçinmeye imkan var mı?"

Güney Doğu Anadolu Bölgesinde askerlik yapıyorum. Bayramda memleketim olan Adana'ya gitmiştim. Dervişler köyünde pamuk toplayan tarım işçileri ile konuştum. Sayıları 50'ye varıyordu. Çadırlarını kurmuşlar, ailece bu çadırlarda kalıyorlardı. Urfa'nın köylerinden kamyonlarla gelmişler. Karşılaştıkları zorlukları şöyle anlattılar:

"Kamyonlarla gelirken çok kaza oluyor. Ölenler, yaralananlar olur. Üşürüz, uykusuz kalırız. Bir de yağmur yağdı mıydı hepimiz hastalanırız. Trafik polisleri yolda durdurduğunda onlara verilen rüşveti de bizden toplarlar.

"Bizi bir elçi alır getirir. Ne sendikamız var ne de sigortamız. Ağa hiç bir zaman hakkımızı vermez. Bir saatlik işi bize yarım saatte yaptırmaya çalışırlar. İstedikleri olmayınca da bize bağırırlar, hakaret ederler. Çocuklarımızı dövdükleri olur. Pamuğun kilosunu 110 kuruşa topluyoruz. Bu fiyatın bizi geçindirmesine imkan yok. Bir de yağmur yağdığında pamuğun ıslanmasını bahane ederek 90 kuruş veriyorlar. Buna karşı çıktığımızda jandarmayı getirtip hepimizi karakola gönderiyorlar. Karakolda hepimize dayak atıyorlar.

"Bütün bunlar yetmezmiş gibi bir de hastalık belası bizi bulur. En fazla çocuklarımız hastalanıyor. Doktor yok, ilaç yok, hiç bir şey yapamıyoruz. Hastayı kendi haline bırakıp çadırda yatırıyoruz. Ağa bazen arabasını verip hastayı şehire gondertir. Ama bunu da bir amaçla yapar. Sonradan 'Sizi doktora da gönderttik, gene de verdiğim parayı beğenmiyorsunuz' der."

Tarım işçileriyle daha sonra Türkiye'nin meselelerini konuştuk. İki süper devletin Türkiye üzerindeki düşmanca siyasetlerini anlatıp, "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganını söylediğimde çok beğendiler. "Bu sözleri çocuklarımıza bile öğreteceğiz" diyorlardı. Beni "Ne Amerika, Ne Rusya" diyerek uğurladılar.

Güney Doğu'dan bir asker

"HALKIN SESİ
HAFTALIK SIYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA VE ABONE: P. K. 1103 Karaköy - IST • ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200, Altı aylık 100 lir. • YURTDIŞI: • Yayın ilanları: 200 lira •
• Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST. • TÜR-DA, Menekşe Sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı, Kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ, Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Ankara Dağıtım: TUR-DA • Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Vittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72 •

Günlük gazete için ileri !

Zulme ve sömürüye karşı halkımızın sesi, devrimci mücadelemizin meşalesi: GÜNLÜK GAZETE! Halkın mücadelesi günlük gazeteyi, bir görev olarak önümüze getirmiştir.

Proleter devrimci hareketimiz on yıldır yürüttüğü mücadeleyle halkın saflarını bölen revizyonizme ve maceracılığa önemli darbeler indirdi. Türkiye devriminin temel meselelerini çözerek, devrimimizin programını oluşturdu. Bugün devrimciler bölünmeyi reddederek tekkeleri yıkmakta ve proletaryanın bayrağı altında toplanmaktadırlar.

Halkımızın mücadelesi yeni bir dönemecin eşiğindedir. Halk düşmanı revizyonist ve faşist akımlar tecrit olmuştur. Faşizme ve revizyonizme karşı mücadele içinde kitleler yeni tecrübeler kazandılar. Halkımız önümüzdeki dönemde iki süper devlete karşı daha üst düzeyde bir mücadeleye atılacaktır. Yeni döneme on yıllık mücadele içinde olgunlaşmış, nispeten tecrübeli bir öncüyle giriyoruz.

Proletarya hareketi geniş halk kitlelerine önderlik edebilmek için yeni bir atılım yapmalıdır. Görevimiz, kitleleri milli demokratik devrim mücadelesine seferber etmek ve proletarya önderliğinde birleştirmektir. Artık haftalık bir dergi, mücadelenin bugünkü ihtiyaçlarına cevap verememektedir. Geniş kitlelere seslenebilmek ve onlara önderlik edebilmek için günlük bir gazete çıkarmak zorunlu hale gelmiştir.

Günlük gazete proletaryanın devrimci siyasetlerini savunacaktır. Günlük gazetenin rehberi, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesidir. Gazete, milli demokratik devrim programını emekçilerin elinde maddi bir güç haline getirmek için mücadele edecektir.

Bugüne kadar ülkemizde emekçilerin bir günlük gazetesi olmadı. Hakim sınıflar, halkın zulme ve sömürüye karşı sesini bastırmak için ellerinden geleni yaptılar. Şimdi DİSK içinde revizyonist zorbalara karşı mücadele eden işçilerin; Pazarcık'ın, Sazlıköy'ün, Beylikköprü'nün, Anadolu'nun yoksul köylülerinin; can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için mücadele eden yiğit gençliğimizin; milli zulme karşı koyan Kürt halkının; iki süper devlete karşı bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadele eden halkımızın sesi daha güçlü bir şekilde duyulacaktır. Gazetemiz iki milliyetten halkımızın dertlerini, acılarını dile getirdiği, sömürücü ve zalimlere karşı öfkesini haykırdığı bir kürsü olacaktır.

Gazetemiz iki süper devletin ve uşaklarının her türlü zorbalığını, tertibini ve sahtekarlığını bir bir açıklayacaktır. Halkın eli, 1 Mayıs kanlı tertipçilerinin, Lockheed rüşvetçilerinin ve bunlar gibi bütün namussuzların yakasındadır. Bunların hesabı haftada bir değil, artık her gün sorulacaktır. Dün binlerin, onbinlerin öfkeli sesine, günlük gazeteyle birlikte yüzbinlerin, milyonların sesi katılacaktır.

Günlük gazete, Türkiye'nin dört bir yanında sınıf mücadelesi içinde kazanılan tecrübeleri sistemleştirecek ve bütün halka aktaracaktır. Mücadeleden çıkarılan dersler, kırk milyonluk halkın eğitimi için zengin bir kaynaktır. Gazete, fabrikalarda, köylerde, okullarda yürütülen mücadelenin birleştirilmesine ve ortak bir hedefe yöneltilmesine yardımcı olacaktır. Günlük gazete işçilerin mücadelesini köylülere, köylülerin mücadelesini işçilere aktarmalı ve bütün halkın düşmanlarının ortak olduğunu göstermelidir. Halk içinde birlik ve dayanışma ruhunu güçlendirmelidir.

Günlük gazete, dünyada olup bitenlerden, devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim mücadelelerinden halkımızı haberdar edecektir. Dünya halklarının zengin mücadele tecrübelerini Türkiye emekçilerine aktaracaktır. Uluslararası işçi sınıfıyla dayanışma, gazetemizin temel ilkelerinden biridir.

Sınıf mücadelesi güçlendikçe Marksizm-Leninizm bayrağı sınıfın elinde yükselmekte ve yeni emekçi önderler yetişmektedir. Gazetemiz işçi önderlerinin yetişmesi için ideolojik eğitime özel bir önem verecektir.

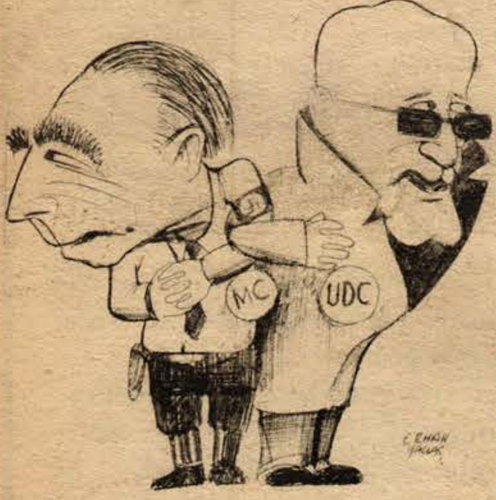
Gazetenin dili halkın konuştuğu dil olmalıdır. Coşkun ve mücadeleci bir uslupla kitlelere seslenmelidir. Ancak canlı bir dil, kitleleri devrimci siyasetler doğrultusunda eğitebilir ve harekete geçirebilir.

Türkiye devrimcileri bugüne kadar günlük bir gazete tecrübesi yaşamadılar. Bu işe ilk defa girişiyoruz. Tecrübesiz olduğumuz böyle bir konuda önemli güçlüklerle karşılaşacağımız ortadadır. Günlük gazete büyük maddi imkanları gerektirmektedir. Bunun için geniş bir haberleşme ağının kurulması, yüzlerce devrimcinin gazeteye yardımcı olması, milyonlarca lirayı bulan makina ve araçların sağlanması gibi büyük güçlükleri aşmak zorundayız. Hepsinden önemlisi hakim sınıfların çıkartacağı siyasi engellerdir. Önümüzdeki zorlukları aşabilmek için dayanacağımız biricik güç halkımızdır. Halkımızın yaratıcılığına ve fedakarlığına güveniyoruz.

Bütün devrimcileri günlük gazete için başlattığımız kampanyaya yardımcı olmaya çağırıyoruz. Devrimciler, nasıl bir günlük gazeteye ihtiyacımız olduğu konusundaki fikirlerini bildirmelidirler. Gazete hangi konuları ele almalı, içeriği ve biçimi nasıl olmalıdır? Bu konularda aramızda tartışmalar yapalım, halktan fikirler toplayalım. Günlük Gazeteye mali yardım sağlayabilmek için bütün devrimci arkadaşları fedakarlığa çağırıyoruz.

Halkımızın zulme ve sömürüye karşı coşkun sesi GÜNLÜK GAZETE için ileri!

MC'NİN YIKILMASINDAN KORKAN KİM ?

Son günlerde revizyonistler bir telaş içindedir. Onlar son zamanlarda UDC yaygaralarının dozunu arttırmışlardır. Rus uşağı "Bizim Radyo", her gün UDC reklamına hız vermiştir.

Revizyonistlerin bu telaşını dikkatle izlemek gerekmektedir. Revizyonistler MC'ye karşı herhangi bir söz söylemeyi bir yana bırakmışlar, bütün güçleriyle muhtemel bir CHP-AP koalisyonuna yüklenmeye girişmişlerdir.

Onlar için hedef halk düşmanı MC değil, CHP-AP koalisyonudur. Elbette revizyonistler bu siyasetlerinde yanıbaşlarında bizim Üçlü Blok'umuzu da buluvermektedirler. Üçlü Blok da, MC iktidarına karşı mücadeleyi baltalamakta, CHP-AP koalisyonuna karşı savaş açmaktadır.

Revizyonistlerin ve oportünistlerin sıkıntısı boşuna değildir. MC iktidarı, bütün halk düşmanlarının akibetine uğramaktadır. Milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC'nin sonu görünmüştür. Halkın MC'ye karşı nefreti kabarmaktadır. MC'nin Rusya'ya teslimiyet politikası açığa çıkmıştır. MC iktidarı içinde azılı faşist Türkeş tecrit olmaktadır.

Peki, revizyonistler MC'nin yıkılmasından neden bu kadar korkuyorlar. Çünkü onlar, Rusya'ya böylesine teslimiyetçi bir MC iktidarından içten içe memnundurlar. Çünkü onlar, MC'nin yıkılmasıyla CHP'nin kendi halk düşmanı UDC planlarına alet etme imkanlarının büsbütün yok olacağını bilmektedirler. Çünkü onlar, halkın düşmanı faşist güçlerin tecritinin kendilerini de açığa çıkaracağını bilmektedirler.

Öyleyse bizim söyleyeceğimiz sözler daha da berraklaşıyor.

Kahrolsun Rus uşağı UDC!

Yıkılsın milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC!

Rusya'nın yeni dostu MHP'li faşistler

Faşistler artık sosyal-emperyalistleri reklam etmede neredeyse revizyonistlere taş çıkartacak duruma geldiler. İşte MHP'li iki gazete: İstanbul'da yayınlanan "Hak ve Hukuk" ile Van'da yayınlanan "Serhat" gazeteleri.

Önce bu gazetelerdeki haber başlıklarına bir göz atalım.

23 Ağustos 1977 tarihli "Hak ve Hukuk" gazetesinin başlıklarından bazıları şöyle:

"MHP'nin Doktrini Her Türk'ün Kalbinde Yatar"

"İşçi Köylü, Memur: Ne Olursan Ol MHP'ye Gel"

"MHP'ye atılan iftiralar"

"12 Adamın Gerçek Sahibi Kimdir?"

"Kürtlük Yok, Türklük Vardır"

"Türk: Dünya yüzeyinde 195 Milyon Türkün Yaşadığını Hatırla. Geleceğini bu hesaba göre hazırla"

8 Ekim 1977 tarihli "Serhat" gazetesinde de şu başlıklar yer alıyor:

Manşet: "Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak Bugün Erciş'e Geliyor"

"Türklük Gururu ve Şuuru, Islam Ahlak ve Fazileti"

Ve bir kitap ilanı: "TÜRKEŞ: Bir Devire Savunduğu Davanın Adını Veren Adam"

Şimdi de bu gazetelerin sosyal-emperyalist Rusya için yazdıklarını okuyalım:

"SSCB geniş bir hoşgörü politikası içinde Türkiye'yle dostluğunu idame ettirmek ve ilerletmek için elinden gelen bütün imkanları ortaya koymayı samimi hissiyat ve icraatlarıyla göstermektedir. SSCB'nin Türk ekonomisine yaptığı dev yatırımları inkar etmek nankörlüktür...Türkiye Cento veya NATO'ya dahil olmasaydı ve yahut SSCB ile bir dostluk paktı aktedilmiş olsaydı Sovyetlerin Türkiye için yapmayacağı fedakarlık yoktur. İşte Amerikan düşmanlığı ve Sovyet vefası açıkca ortadadır." ("Hak ve Hukuk" 23 Ağustos 1977 sayı. 16 s. 4)

"Serhat" gazetesi ise "Sovyetler Her Zaman Türkiye'nin Dostudur" başlıklı haberde şöyle yazıyor:

"Sovyetler Birliği her zaman Türkiye'nin yanında yer almış, ana sorunlarını çözümlemede yardımcı olmuştur."

Gazete aynı haberde Türkiye'de yayınlanan gerici "Tasvir" gazetesinden şu aktarmayı yapıyor:

"Tasvir gazetesi Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile sınırları olan dost ülkelerin en güçlüsü olduğuna dikkat çekiyor ve Kurtuluş Savaşından beri, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'yi mali yardım yapan ülkelerden baş sırada yer aldığını ve Sovyet yatırımlarının olumlu yatırımlar olduğunu bildiriyor." (8 Ekim 1977)

Görüldüğü gibi, bugün her kim ki, halka azgınca saldırıyor, Üçüncü Dünya ülkelerine düşmanlık siyaseti güdüyor, gidip destek arayacağı güç sosyal-emperyalistlerdir. Çünkü bugün dünya gericiliğinin merkezi Moskova'dır. Yeni Çarlar dünya halklarına yöneltilen saldırıların başını çekiyorlar.

Bütün halkın nefretini toplayan ve hiçbir dayanağı olmayan MC hükümeti ayakta durabilmek için Yeni Çarlardan baston istiyor. MHP'li faşistlerin sosyal-emperyalistlere dostluk mesajları göndermelerinin sebebi budur. Faşistler bu yüzden Rus yatırımlarını övüyor, Yeni Çarlarla yapılacak 'işbirliği' anlaşmasının reklamını yapıyorlar. Yıllar boyu Sosyalist Sovyetler Birliği nin Kurtuluş Savaşında Türkiye halkına yardım yaptığını inkar edenler, şimdi tıpkı Yeni Çarlar gibi geçmişteki gerçek dostluğun istismarından medet umuyorlar. Türkeşlerin sosyal-emperyalistlere gösterdiği bu hararetli dostluk, Yeni Çarların ve revizyonistlerin başka hükümet formülleri ortaya atıldığında niçin kıyameti kopardıklarını, MC'nin devamından ne fayda umduklarını bir kere daha ortaya koyuyor.

Faşistlerin bu tutumu şunu da gösteriyor: Azılı komünizm düşmanlığı ile, sosyal-emperyalistlerin hararetli dostu olmak aynı şeydir. Çünkü bugün dünyada komünizmin bir numaralı düşmanı sosyal-emperyalistlerdir.

Bu da Moskova Radyosundan

Sosyal-emperyalistler kendilerine yollanan dostluk mesajlarını hiç kaçırırlar mı? Doğrusu azılı devrim düşmanlarının muhabbetine diyecek yok. Faşist Serhat Gazetesinin haber yaptığı Tasvir adlı gazetenin aynı yazısını bu sefer Moskova radyosundan dinliyoruz:

"Gazete, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Leonid Brejnev'i de Sovyet-Türk dostluğunun çerçevesini genişletmeyi iç ten istediklerini belirtiyor.

"Tasvir'in kanısınca günümüzde, dünyamızda politik ve ekonomik şartlarda Türk-Sovyet dostluğunun daha da sağlamlaştırılması bir zorunluluktur.

"Türkiye Sovyetler ile dostluk ve iyi komşuluk ilişkilerinde bulunmalı, geniş olanakları olan kuzeydeki komşusu ile işbirliğine yol açmalıdır... Tasvir gazetesi hatta politik anlaşmalar bile bağlanması gerektiğini belirtiyor." (Moskova radyosu, 12 Eylül 1977 tarihli yayınından)

HAK VE HUKUK
ADALET MÜLKÜN TEMELİDİR

MHP'nin Doktrini Her Türkün Kalbinde Yatar

Amerikan Düşmanlığı; Sovyet Vefası ve Türkiye

Türk: Dünya yüzeyinde 195 milyon Türkün yaşadığını hatırla, bundan başka Macarlar, Bulgarlar ve Finlilerin Türk ırkından olduğunu unutma geleceğini bu hesaba göre hazırla

Van SERHAT
GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Gümrük, Tekel ... Gün Sazak ... iyor

Sovyetler Her zaman Türkiye'nin dostudur

ANKARA SEYRANBAĞLARI'NDA POLİS BASKISINI PROTESTO TOPLANTISI YAPILDI

16 Ekim günü Seyranbağları Halkevi'nde bir basın toplantısı düzenlendi ve son zamanlarda mahalle halkı üzerinde yoğunlaşan saldırılar anlatıldı. Basın toplantısına CHP Ankara İl Başkanı Ali Dinçer, CHP Sivas Milletvekili Azimet Köylüoğlu ve halktan 200 kişi katıldı.

Toplantıda konuşan bir devrimci, olayları şöyle anlattı:

"Bir kaç arkadaş dernekte oturmuş mahal - lenin sorunlarını tartışıyorduk. Eli stenli polisler sivil plakalı arabalarla gelerek Halkevine girdi - ler. Hepimizi ayağa kaldırıp üzerimizi aradılar. Aynı şekilde kız arkadaşların da üzerlerini ara - yarak onlara küfür ve hakarette bulundular. Sonra, hiçbir gerekçe göstermeden beni minibüse aldılar, Ankara içinde üç saat döverek dolaştırdı - lar. Bazı devrimci arkadaşların ev adreslerini sordular, sonra bana dönerek 'Bu mahalle Alevi mahallesidir. sen Aydınlısın, sen sünnisin. Alevilerle-Sünniler bir olamaz' dediler.

Sırtıma stenin dipçiği ile vurdular Marks'a küfret, Lenin'e küfret, Mao'ya küfret diye beni dipçiklediler."

Bir başka öğrenci de şunları anlattı:

"Okula giderken iki defa beni polis arabasına aldılar, Halkeviyle ilişkimi kesinlikle kesmemi söylediler. Ankara içinde dolaştırdılar, dövdü - ler. Gazetelere, milletvekillerine durumu iletti - ğimizde hiçbiri ilgilenmedi. Bu durumda görev mahalle halkına, mahalledeki ana babalara düşü - yor."

Polisin üsüste yaptığı baskınlardan biri sırasında Halkevinde bulunan bir kadın da şunları anlattı:

"Baskınların birinde ben de Halkevinde idim. Bize olmadık hakaretlerde bulundular. Örneğin bizim Alevi olduğumuzu öne sürerek, buradaki kardeşlerimizin bizi satabilecekleri şeklinde adice sözler sarfettiler. Burada kardeş kardeşe yiğitçe bir mücadele verdiğimizi, bu adice iftiraları reddettiğimizi söyledik. Alevi-Sünni ayırımı yaparak, sömürü düzenlerini devam ettirmeğe çalışıyorlar. Onların oyunlarını bozacağız. Alevi-Sünni, Kürtler-Türkler bir olarak faşistlerin karşısına her zaman çıkacağız."

Basın toplantısının sonunda konuşan CHP Sivas Milletvekili Azimet Köylüoğlu ve CHP Ankara İl Başkanı Ali Dinçer, konunun üzerinde duracaklarını ve durumu gerekli yerlere bildire - ceklerini söylediler.

Halk MHP'li Gün Sazak'ı Hakkari'den kovdu

HAKKARİ'DEN BİR MEMUR

9 Ekim 1977 günü MHP'li Gümrük ve Tekel Bakanı, Eskişehir'in toprak ağalarından Gün Sazak Hakkari'ye uğradı. Alınan yoğun baskı tedbirlerine rağmen halk Gün Sazak'ı şehre sokmadı.

Hakkari öteden beri faşistlerin örgütlenmeyi başaramadıkları bir ilimizdir. MHP burada hiç bir zaman kendisine bir taban bulamamıştır. Gün Sazak'ın Hakkari'ye gelişinin en önemli sebebi böyle bir tabanı yaratabilmek için çeşitli aşiret ağaları ile ilişki kurup, bunları kendi saflarına çekmekti. Bakanın kendisinin açıkladığı sebep ise, Hakkari'deki Doğu sınırımızdan Türkiye'ye silah ve kaçak eşya sokulmasını önlemek için tedbirler alınmasını sağlamaktı. İnşaat makineleri kaçakçısı Gün Sazak mı kaçakçılığa karşı çıkacak? Hakkari gibi Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı şehirlerimizde bugüne kadar "Kaçakçılığa karşı tedbir" adı altında köylere sürekli olarak baskınlar düzenlenmiştir. "Silah arıyoruz" gerekçesiyle halka yapılmadık zulüm kalmamıştır. MHP'li bakanın "Kaçakçılık oluyor" sözleri de olsa olsa Hakkari halkı üzerindeki yeni baskıların habercisidir.

Hakkari Valisi ve adamları halkın faşistlere karşı duyduğu nefreti iyi bildiklerinden, daha Gün Sazak gelmeden halkın tepkisini bastırmak için tedbirler almaya başladılar. Van'ın Başkale ilçesinden Hakkari il merkezine kadar oradan da Yüksekova ilçesine kadar yüzer metre ara ile birer jandarma dizdirdiler. Bununla da yetinmeyip Hakkari içinde sanki sıkıyönetim ilan ettiler. Her caddenin başına onlarca jandarma ve polis yerleştirdiler. Faşistler bu kuvvetlerle halka korku verip, Gün Sazak'ı şehre sokmayı planlıyorlardı.

Bütün bu baskıya rağmen Hakkari halkı faşist Gün Sazak'ı şehre sokmadı ve yuhaladı. Faşist bakan halktan korkusundan Hükümet Konağından dışarı çıkamadan yarım saat içinde sıkı güvenlik önlemleri altında şehri terketti. Daha sonra Yüksekova'ya uğradığında da daha sert tepki ile karşılaştı. Halk kendisini şiddetle protesto etti ve Sazak orayı da terketmek zorunda kaldı.

Hakkari'nin yiğit halkı faşistlere aman vermemiştir ve vermeyecektir. Halk düşmanları ne yüzle halkın karşısına çıkacaklarını sanıyorlar? Köylülere zulmeden toprak ağası Gün Sazak, bütün halka zulmeden MHP'nin temsilcisi olarak ilimize geldiğinde hüsnü kabul bulacağını mı sanıyor? Hakkari halkı ona hakettiği ilgiyi göstermiştir. Faşistler iyi bilmelidirler ki, halkımız faşizmin kökünü de kazıyacaktır.

Ankara'da liseli gençlik MC'nin polisine karşı mücadele ediyor

● Ankara Devrimci Liseliler Birliği MC'nin disiplin yönetmeliklerine yeni faşist hükümler eklemek çabalarını protesto amacıyla liselerde bir imza kampanyası açtı. Ayrıca basına bir açıklama yapan Ankara DLB, Elazığ'da halka yönelen saldırıları protesto ederek, milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC'nin yıkılması talebini dile getirdi.

● Ankara 50. Yıl Lisesi öğrencileri polisin öğrencilere karşı giriştiği baskıları protesto etti - ler. Bir açıklama yapan öğrenciler şunu belirttiler: "Okulumuz açıldığından beri kapısında sürekli olarak polis beklemektedir. Bu polisler öğrenim özgürlüğünü yoketmek için çaba harcamaktadırlar. Bir çok arkadaşımızı dövmüşler, hakaretlerde bulunmuşlardır. Biz polisin bu baskılarına karşı çıkıyor ve polisin okulumuzu terket - mesini istiyoruz."

● Ankara Mamak Lisesi öğrencileri okullarında polis, idare ve dışarıdan gelen faşistlerin öğrenciler üzerinde yoğun baskı yaptığını belirterek bu baskıların başını çeken MC iktidarının yıkılmasını istediler. Öğrenciler şunları açıkladılar: "Her sene olduğu gibi bu sene de müdür öğrencilere baskı yapıyor. Pek çok öğrenci arkadaş müdürün odasına çekilerek dövülüyorlar. Öğrencilerin iki kişiden fazla birarada dolaşmaları engelleniyor. Erkek öğrencilerle kız öğrencilerin konuşmaları yasaklanıyor. Buna uyulmadığı zaman öğrencilere gene dayak atıyorlar. 13 Ekim günü bir gurup komando okulumuza karşı saldırıya geçti. Bu saldırıda dinamit lokumu ve silah kullandılar. Buna rağmen orada bulunan sivil polisler bu olaydan da öğrencileri suçlu tuttular. Devrimcileri karakola götürerek zorla olayı kabul ettirmeye çalıştılar. Hatta mahkemeye bile çıkardılar. Sonunda devrimcilerin suçlu olmadığı ortaya çıktı."

● Bahçelievler Akşam Ticaret Lisesi'nden bir devrimci, dergimize gönderdiği mektupta okulla rındaki polis baskısının arttığını, liseye 15 kadar sivil polis yerleştirildiğini yazıyor ve şöyle diyor: "Geçen sene okulumuza faşist komandolar sık sık saldırırdı. Bu saldırıları bugüne kadar her zaman geri püskürttük. Bunu gören MC iktidarı bu sefer de okulumuza polisleri ve sivil polisleri doldurdu. Bu sivil polisler öğrencileri sürekli olarak gözaltında tutmaktadırlar. Geçenlerde okulun bahçesinde bir arkadaşımı beklememe bile izin vermediler. Biz polisin bu baskılarını da boşa çıkarmaya kararlıyız. Yıkılsın milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC!"

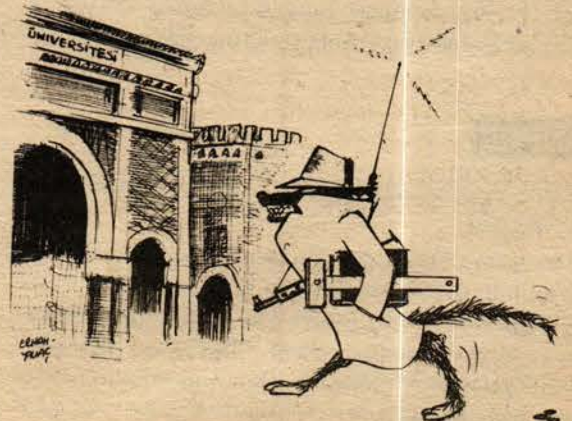
MC'nin "vurucu timleri" öğrenci kılığında

Üniversitelerin açılması yaklaşırken MC iktidarı da öğrenci gençliğe karşı hazırladığı tedbirleri birer birer piyasaya sürmeye başladı. Son olarak Ege Üniversitesi'nin çeşitli bölümlerinde öğrenci kılığında çelik yelekli vurucu timlerin görev alacağı açık - landı. Ellerinde silah yerine defter kitap taşıyacakları ve tanınmamak için sık sık bölüm değiştirecekleri de ekleniyor.

MC iktidarı can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırabilmek için faşist komandolardan polise, MHP'li üniversite yöneticilerinden jandarmaya kadar üniversitelere yığmadık kuvvet bırakmadı. Halkımız "vurucu timlerin" ne olduğunu son yıllarda ki deneyleriyle çok iyi bilmektedir. Bunlar, MC iktidarının cinayet şebekelerinden başka birşey değildir.

Açıklamada bu sivil polislerin kime karşı kullanılacağı belirtilmemiş. Biz söyleyelim. Bugüne kadar resmi polisler ne iş yaptılarsa bunlar da aynısını yapacaklar. Gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesini kırabilmek için çaba harcıyacaklar. Üniversitelerde bağımsızlık ve demokrasi talebinin dile getirilmesini engelleme görevini üstlenecekler.

MC bugüne kadar polisi, jandarması, faşist komandolarıyla öğrenci gençliğin mücadelesini bastıramadı. Şimdi "çelik yelekli öğrenci timler" gibi yaldızlı laflarla gençliği tehdit etmeye çalışıyor. Öğrenci gençlik polisin resmisinin de, öğrenci kılıklısının da baskılarına boyun eğmeyecektir.

RUS SINIRINDA GÖREVLİ ALBAY TAYYAR BİLEN:

Ruslarla ilişkilerimiz son derece düşmanca gelişiyor

Ruslar Kars sınırı askeri hazırlıkları

- RUSYA'NIN SINIRDAKİ GÜCÜ, SAVUNMA

Geçtiğimiz haftalarda, "SSCB'nin Türkiye'nin Doğu sınırına sürekli olarak yığınak yaptığı ve sınırda gerginliğin arttığı" haberleri yabancı basının büyük tirajlı dergi ve gazetelerinde önemli ölçüde yer aldı. Yeni Çarların Doğu sınırımıza yığdıkları güç, onların saldırıya hazırlandıklarını açıkça göstermeye yetecek kadar büyük miktar - daydı.

MC İKTİDARI SUSUYOR

Dünya kamuoyu Rusya'nın Türkiye'ye karşı saldırı hazırlıklarını konuşurken Türkiye hükümeti ve basını ne yapıyordu? Susuyordu! Dahası, MC, can düşmanımızı Türkiye'de yapılan askeri manevralara davet ediyor ve Yeni Çarların saldırı planlarının ortaya çıkmaması için görevlilere kesin emirler veriyordu. Hora gemisini Ege denizine çıkardıklarında bir Yunan gemisine rastlayınca kıyameti koparan MC, sıra sosyal-emperya listlere gelince süt dökmüş kediye dönüyor.

Türkiye basını ise haberi ancak yabancı basın yayınladıktan sonra verdi. Türkiye basınında çıkan haberlerde ajansların verdiği bilgilerin çok küçük bir kısmı yer alıyordu. Şu işe bakın! Yabancı basın olmasa, yurdumuzda ne olup bittiğinden haberimiz olmayacak.

MC iktidarı sınırda olup bitenlerin duyulmaması için Doğu'daki görevlilere kesin emirler vermişti. Kars'ın Ani yöresine giden Rauter Ajansı'nın muhabiri James Foley şunları bildiriyor: "Gazetecilerin sınırın öte yakasında olan her hangi bir şeyi anlatmaları ve fotoğraf çekmeleri yasaklânmıştı." Sınırdaki görevliler buna gerekçe olarak Rusya ile sınırda fotoğraf çekmeme konusunda yapılan bir protokol anlaşmasını gösteriyorlar ve şöyle diyorlar: "Eğer fotoğraf çekerseniz anlaşmayı bozmuş olursunuz. Ruslar sürekli olarak televizyon kameraları ile burayı gözlerler ve sizin fotoğraf çektiğinizi görürler."

Türkiye'nin teslimiyet ve "aman Rusları kızdırmayalım" tutumlarından yararlanan Yeni Çarlar ise sık sık sınırlarımızı ihlal ediyorlar ve en küçük sebeplerden sınır çatışmaları çıkarıyorlar. Başıboş hayvanların sınırın öte tarafına geçmeleri bile Rusların ateşle karşılık vermelerine yol açıyor. Son olarak da Ruslar, bir Türk avcı uçağına ateş açtılar. Bütün bunlar Yeni Çarlar'ın nasıl bir küstahlık içinde olduklarını gösteriyor.

SINIRDA 18 RUS TÜMENİ

Türkiye'nin Doğu sınırına gelen çeşitli dergi ve gazetelerin muhabirleri, askeri uzmanlar ve Türk subayları, sosyal-emperyalistlerin Doğu sınırımızdaki güçlerini sürekli olarak arttırdıklarını söylüyorlar. Türkiye'nin Doğu sınırı, dünyayı yutma hevesinde olan Yeni Çarlar için büyük önem taşıyor. Uzmanlar Rusya'nın Arpaçay gibi son derece elverişsiz koşullara sahip bir bölgede baraj kurmak istemelerine de dikkati çekiyor ve sosyal-emperyalistlerin askeri planlarını gerçekleştirmede onlara büyük kolaylık sağlayacağını belirtiyorlar.

Doğu sınırında Rusya'nın tam teşekküllü 18 tümeni bulunuyor. Bunlardan 12 tanesi sınıra çok yakın bölgelere yerleştirilmiş durumda. Bu tümenler içinde bir hava indirme tümeni ve bir zırhlı tümen bulunmaktadır. Askeri uzmanlar bu Rus tümenlerinin tam da Türk tümenlerini hedef alacak şekilde yerleştirilmiş olduklarını belirtiyor - lar. Nato Generallerinden Robert Ç. Mcacister'in açıkladığına göre, "Rusya'nın Türkiye sınırına yığdığı askeri güç, savunma için gerekli olabilecek azami gücün üç misli fazladır."

SALDIRI PLANLARI ŞİMDİDEN BELLİ

Sosyal-emperyalistler Avrupa üzerinde yapılacak bir hesaplaşmaya hazırlanırken Ortadoğu'yu ve Ortadoğu petrollerini ele geçirmeye büyük önem veriyorlar. Böylelikle çıkaracakları bir savaşta hem kendi petrol ihtiyaçlarını rahatça karşılayacaklar hem de diğer ülkelere giden petrol hatlarını kesmiş olacaklardır. Yeni Çarlar için Basra körfezini kontrol edebilmek, Irak ve Suudi Arabistan'ın petrol yataklarına ulaşabilmek için en elverişli yol Türkiye'nin Doğu bölgesinden geçmektedir. Diğer bir yol olan İran'ın, hem arazi bakımından fazla geçit vermemesi, hem de askeri gücünün Türkiye'den fazla olması, sosyal-emperyalistlerin Türkiye'nin Doğu bölgesine verdikleri önemi arttırmaktadır.

Askeri uzmanlar Yeni Çarların ilk saldırıyı büyük bir ihtimalle Kars'a başlatacaklarını bildirmektedirler. 12. Motorize Türk Tugayında görevli Albay Tayyar Bilen, "Ruslar, bu bölgeye yapacakları ilk saldırıda 300 tankla birlikte 3 motorize tümeni kullanmayı ve bu gücü 500 uçak, paraşüt ve piyade birlikleriyle desteklemeyi dü-

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

MANİSA

Salihli'nin Borlu kasabasından işçiler: Yunus Yaren, Alaaddin Ulusoy, Süleyman Aksoy, Reşat Doğan, İbrahim Ethem Yıldırım, Metin Bayır, Hamza Çevik, Mehmet Özdemir, Şerif Bar, Şirin Canbaz, Cemalettin Karakoç, Bayram Gürkan, Emin Çay, Öğretmenler: Eyüp Taş, Mahmut Terzi, Nihat Doğan, Fahri Anatoğlu, Fotoğrafçı Metin Genç, öğrenci Mustafa Ali Sarkın, çiftçi Münip Akın, esnaf Ali Acar:

"Ülkemiz hakim sınıflarının emperyalizme bağımlılık ve teslimiyetçiliklerinin sonucu olarak Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yaptıkları her türlü ekonomik, siyasi ve kültürel işbirliği anlaşmalarını Borlu'lu yurtseverler olarak protesto ediyoruz. Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!"

İSTANBUL

Atilla Öz (polyester işçisi), Hüsnü Değer (polyester işçisi):

"İşbaşına geldiği günden beri devrimciler ve halk üzerinde faşist baskı ve zulüm uygulayan I. ve II. MC hükümetlerinin Rusya'yla imzaladığı anlaşmaları ve imzalayacağı sözde "barış ve dostluk" aslında düşmanlık ve kölelik olan anlaşmaları yurdumuzun bağımsızlığı için tehlikeli görüyor ve reddediyoruz.

"Sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgileri yıkılacaktır."

BREJNEV BU BİR PAPAZ G

Bu sefer de göğsünde Brejnev'in "barış" madalyaları sallanan Patrik Pimen çıkageldi. Artık MC ile sosyal-emperyalistler arasındaki davetleri, gidip gelmeleri izlemek epey güçleşti. Yeni Çarlar adamlarını her gün başka bir kılıkta salıyorlar yurdumuza. Bir bakıyorsunuz Rus artisti Ludmilla İstanbul'da boy gösteriyor, ertesi gün Rus balerinleri, müzisyenleri, iki gün sonra sendikacı Aleksiyev'ler, bir bakıyorsunuz Bulgar Ticaret Heyeti kılığında bir ekip... Yeni hükümetin kurulması söz konusu olur, bakarsınız kalabalık bir sözde "Rus Gazeteci heyeti" Ankara'da bitivermiş. Hepsinin de ağzında "Barış, yumuşama, ilişkilerin geliştirilmesi" lafları. Daha da önemlisi sık sık ziyaret etmekten pek hoşlanmayan Başbakan Kosigin bile nedense Türkiye'ye gelmeye can atıyor. Her sene bir Arpaçay bahanesi sürüyor önümüze. Tabii yur-

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURD

Bu hafta kampanyamıza 294 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan bu imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

GAZİANTEP: İslahiye'de oynayan Halk Tiyatrosunun oyunundan 102, AMASYA'dan 40, MUĞLA: Fethiye'den 40, ANKARA: Seyranbağları'ndaki baskıları protesto toplantısından 36, İSTANBUL: Bakırköy'den 9, İstinye'den 3, çeşitli semtlerden 14, İSVİÇRE Zürih'ten 22, ANTALYA: Gazipaşa'nın Doğanca kö-

Böylece kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 84 655'e ulaşmış bulunuyor. Bu imzala

İSTANBUL	10 536	ERZİNCAN	2 771	TRABZON	1 340	ESKİŞEHİR	509
ANKARA	9 631	MANİSA	2 618	BOLU	1 237	TOKAT	505
K. MARAŞ	6 586	HATAY	2 263	ELAZIĞ	1 149	İSPARTA	45[illegible]
İZMİR	6 525	MALATYA	1 948	B. ALMANYA	1 120	AMASYA	46[illegible]
TUNCELİ	6 036	MUĞLA	1 934	İÇEL	1 091	İSPARTA	45[illegible]
GAZİANTEP	4 634	KONYA	1 641	AYDIN	676	KAYSERİ	45[illegible]
ADANA	4 527	DENİZLİ	1 601	ANTALYA	639	BURSA	44[illegible]
SİVAS	2 885	DİYARBAKIR	1 522	ORDU	556	KOCAELİ	[illegible]

daki
ı yoğunlaştırıyor

İÇİN GEREKEN AZAMİ GÜCÜN ÜÇ KATI

şünüyorlar" demiştir. Uzmanlar, Rusya'nın ikinci saldırısının ise Karadeniz'in güney sahillerinden ve Kars'ın Ani yöresine 200 kilometre uzaklıktaki Ararat dağının güneyinden olabileceğini belirtiyorlar. Yeni Çarlar bu saldırılarla Doğu Türkiye'yi ele geçirdikten sonra, Karadeniz'deki donanmalarını Boğazlar yoluyla Akdeniz'e indirip bu bölgeyi tamamen avuçlarına alabilmenin planlarını yapıyorlar.

"EN TEHLİKELİ SİLAH ÖLÜMÜ GÖZE ALAN ASKERDİR„

Yeni Çarların bu saldırı hazırlıkları karşısında Türkiye ne yapmaktadır? Her şeyden önce öz kaynaklarımıza ve halkın silahlanmasına dayanan bir milli savunma siyasetinin olmaması, Türkiye'nin sosyal-emperyalistler karşısında askeri güç bakımından son derece zayıf bir duruma düşmesine yolaçmıştır. Türkiye Ordusu yıllar boyunca uzman, teknik, teçhizat bakımından dışa bağımlı olmuş ve ABD'nin eski eşya deposu olarak kalmıştır. Orduda halen kullanılan uçakların yüzde 40'ı 1950'lerden kalmadır. Yine Rusya'nın modern tanklarına karşı kullanılabilecek tanksavarlar yoktur. Orduda hâlâ Amerikan M-43 tankları kullanılmaktadır. Bu tankların Yeni Çarların Kafkasya'ya yerleştirdikleri yeni T-72 tanklarına karşı koyma gücü son derece zayıftır.

Bütün bunlardan da önemlisi bugün Türkiye ordusu can düşmanımız Rusya'ya karşı değil, dost olmamız gereken Yunanistan'a karşı mevzilendirilmiştir. Yunanistan'a düşmanlık siyasetinin bir ürünü olarak Ege'de Dördüncü Ordu kurulmuştur Türkiye Ordusunun Genel Kurmayının kafasını meşgul eden "Acaba askeri güç olarak Yunanistan'ı geçtik mi, yoksa geride mi kaldık" sorusudur. Bugün Türkiye ordusunun stratejisi sosyal-emperyalizme karşı savunma değil Kıbrıs'taki işgali sürdürme ve Yunanistan, İran gibi komşu ülkelerle rekabet üzerine çizilmiştir. Bütün bu gerçekler proleter devrimcilerin "4. Ordu Rusya'ya karşı mevzilendirilsin" siyasetinin ne kadar doğru olduğunu bir kere daha göstermektedir. Bu doğru görüşler Türkiye çapında güç kazanmakta, hatta Ordu içinde de yankı bulmaktadır. 14. Motorize Türk Tugayı'ndan Albay Tayyar Bilen bu konuda şöyle demektedir:

"Biz Yunanlıları değil Rusları gerçek düşman olarak görüyoruz. Burada Ruslarla ilişkilerimiz son derece düşmanca gelişiyor." (Rauter Ajansı 10 Ekim 1977)

Sosyal-emperyalistler askeri üstünlüklerine bakarak Türkiye'nin kendileri için kolay bir lokma olacağını hesap ediyorlar. Ancak kalkışacakları bir saldırıda tayin edici unsur Yeni Çarlar'ın tankları, topları değil vatanını savunmak için çarpışan halk olacaktır. 3. Ordu 9. Kolordu komutanı Korgeneral Burhanettin Bigalı, Rauter Ajansı muhabirinin bir sorusunu şöyle cevaplamıştır:

"Dünyada en tehlikeli silah savaşta ölmeye hazır olan askerdir."

Eğer Yeni Çarlar yurdumuza saldırma cesaretinde bulunurlarsa büyük bir direnişle karşılaşacaklardır. Milli bağımsızlık için ileri atılan 40 milyon halkın selinde yok olacaklardır.

İzmir.toplantısı

"Üç Dünya Teorisi" konulu toplantılar

PÜLÜMÜR'DE

Pülümür'de 2 Ekim günü Mao Zedung' un ölüm yıldönümü nedeniyle Üç Dünya Teorisi konulu halka açık bir toplantı yapıldı. Toplantıya Tunceli'nin çeşitli kasaba ve köylerinden ve çevre illerden pek çok devrimci katıldı. Toplantıya Elazığ'dan, Erzincan'dan, İstanbul'dan ve pek çok kasaba ile köylerden kutlama ve başarı mesajları geldi.

Mao Zedung anısına yapılan saygı duruşundan sonra bir devrimci Mao Zedung' un mücadelesinden çıkarmamız gereken dersleri özetledi. Daha sonra bir başka devrimci Üç Dünya Teorisi'nin dünya devriminin anahtarı olduğunu açıklayan bir konuşma yaptı ve Üçlü Oportünist Blok'un bu teoriye yaptığı saldırıları mahkum etti. Üçlü Blok'un tabanına seslenerek oportünist tekkeleri terketmeye ve devrimci proletaryanın saflarına katılmaya çağırdı. Toplantı coşkulu bir hava içinde sona erdi.

İZMİR'DE

16 Ekim Pazar günü İzmir'de "Üç Dünya Teorisi" konulu halka açık bir toplantı yapıldı. Toplantıya işçiler, köylüler, memurlar, öğretmenler, askerler, gençler ve aydınlardan oluşan bin kadar devrimci katıldı. Ayrıca Ege'nin ve İzmir'in çeşitli bölgelerinden toplantıyı destekleyen çok sayıda mesaj geldi.

Toplantıda H. Kurtuluşu saflarını terkeden bir devrimcinin ve H. Yolu saflarını terkeden bir işçinin özeleştirileri okundu. İlk olarak Coşkun Aytaç söz alarak ülkemizde cereyan eden sınıf mücadelesini, Üç Dünya tahlilinin bu mücadeledeki önemini, Üçlü Oportünist Blok'un geçmişten bu yana revizyonizmi nasıl güçlendirdiğini açıkladı. Daha sonra Yurtsever Sanatçılar Birliği Korosu çeşitli devrimci marşlar söyledi. Toplantıyı izleyen devrimciler marşlara coşkuyla katıldılar.

Daha sonra söz alan Mustafa Kemal Çamkıran Üç Dünya Teorisini açıkladı. Bu konuda yöneltilen çeşitli revizyonist ve oportünist saldırıları cevaplandırdı. Çamkıran arkadaş devrimcilerin sorularını cevaplandırdıktan sonra bu toplantının İzmir' de proletarya bayrağı altında birleşme yolunda bir dönüm noktası olması dileğiyle konuşmasını bitirdi. Toplantı hep birlikte söylenen Enternasyonal marşı ile sona erdi. İzmir toplantısı büyük bir coşku ve birlik havası içinde geçti.

"Üç Dünya Teorisi" toplantıları

MANİSA'DA
Manisa Belediye Nikah Salonu
30 Ekim 1977 saat: 14 00

TRABZON'DA
30 Ekim 1977 saat: 12 00

EFER DE
NDERDİ

durumuzun dört bir yanında cirit atan ve Ankara'da Rus Büyükelçiliği'nde yuvalanmış Rus ajanlarını da unutmamalı.

Bu seferki "ziyaretçimiz" Patrik Pimen'in ilginç nitelikleri var. Ziyaret faslı önce, Rus APN ajansı yazarlarından N. Filippov'un Patrik'in reklamını yapan yazısıyla başladı. Filippov Patrik'in hayat hikayesini anlattıktan sonra meziyetlerini şöyle sıralıyor:

"Patrik Pimen, aktif bir kilise faaliyetinin yanısıra barış savaşımına da büyük önem vermektedir. Dünya Barış Konseyi ve Sovyet Barış Koruma Komitesi üyesidir. Silahsızlanma ve barış konusundaki çeşitli kongrelerin çalışmalarına katılmıştır.

"Sağlam Barış, Silahsızlanma ve Halklar Arasında Hakça İlişkiler Uğrunda Din Adamları adlı dünya konferansı Patrik Pimen'in girişimiyle bu yılın yaz mevsiminde Moskova'da toplanmıştır."

Patrik Pimen bu konferansın sonunda dünyadaki din adamlarına şu çağrıyı yapmış: "Dinlerarası işbirliği dünyadaki barış adına büyük önem taşımaktadır. Din adamları genel ve tam silahsızlanma savaşımı konusunda kamuoyunun oluşturulmasına yardımcı olmalıdır."

Bu çağrının hiç de yabancısı değiliz. "Patrik Pimen'in yerine Brejnev'i, "Din" yerine siyaseti koyun, yeter.

Patrik Pimen'in Yeni Çarlar'a yaptığı hizmetler karşılıksız kalır mı? N. Filippov, Patrik'in hak ettiği madalyaları da şöyle sıralıyor:

"Barış uğrundaki faaliyeti nedeniyle Patrik Pimen'e Dünya Barış Konseyi jübile madalyaları, Sovyet Barış Fonu'nun madalya ve diplomaları verilmiştir.

"Patrik Pimen'in barış uğrundaki değerli yurtsever çalışmaları SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumunun emri üzerine Kızıl Bayrak Emek Nişanı ile ödüllendirilmiştir."

Patrik Pimen Madalyaları aldıktan sonra "barış savaşımında" daha büyük hizmetlerde bulunacağına" dair Yeni Çarlara teminat vermiş ve şunları söylemiş:

"Rus Ortodoks kilisesinin asırlardır süren yurtseverce hizmet geleneklerini ülkemizde yeni sosyo-politik koşullarda da devam ettirdiğini ve geliştirdiğini sevinçle ifade edebilirim."

Doğrusu Patrik, bazılarının bir türlü anlayamadığı gerçeği ne güzel de dile getiriyor. Evet, bugün Rusya'da Kilise bir asır öncesinin kilisesi, düzen bir asır öncesinin düzeni. Brejnev'ler de bir asır öncesinin çarları.

Patrik Pimen İstanbul'daki Rum Ortodoks Kilisesi'ni sözde ziyarete geldi. Ama ziyareti sırasında da kendi deyimiyle "Kutsal İşi"ne, yani "barış, yumuşama" nutukları çekmeye devam etti. İstanbul valisi'ne hediyeler sunup, "dostluktan, iki ülke arasındaki ilişkilerin geliştirilmesinden" sözetti. Böylece sosyal-emperyalistlerin yurdumuzu ele geçirme çabalarına kendi çapında hizmette bulundu.

A YAYALIM

yünden 13, BALIKESİR: içinden ve Bandırma'dan 9, ADANA'dan 6 imza.

rın illere göre dağılımı şöyledir:

ZONGULDAK	371	UŞAK	233
BALIKESİR	355	MUŞ	225
RANSA	343	GİRESUN	215
ARS	289	AFYON	212
JRDUR	270	VAN	206
MSUN	252	ÇEŞİTLİ İLLER	3 244
RUM	249		
YAMAN	239	TOPLAM	84 655

MESS'İN SALDIRISINI BOŞA ÇIKARACAK OLAN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİDİR!

Lokavta hayır!

MESS patronları, Koçlar, Jaklar, Soysallar işçi sınıfımıza karşı yeni bir saldırıya geçtiler. İşbirlikçi burjuvazinin bu en palazlanmış kesiminin örgütü olan MESS, geçtiğimiz hafta 12 fabrikada birden lokavt ilan etti. Patronlar, beş aydır direnen MESS grevcilerini dize getirmek için 4500 işçi ailesini açlıkla tehdit ediyorlar.

MESS PATRONLARI KAZANILMIŞ İŞÇİ HAKLARINI GASPETMEK İSTİYOR

MESS patronları, uzun bir süredir, ücret artışlarının durdurulmasını, kıdem tazminatlarının dondurulmasını istiyorlar. Çalışma saatlerinin azaltılmaması için çabalıyorlar. Gittikçe ağırlaşan ekonomik buhranın bütün yükünü işçi sınıfının sırtına yıkmak istiyorlar. Onların, bütün bu ağır şartları işçi sınıfına kabul ettirebilmek için sarıldıkları çözüm ise, "yeni bir sözleşme düzeni"dir. Yani gurup sözleşmeleridir. İşte, MESS'in aylardır, işçi sınıfına kabul ettirmek için direttiği prensiplerinin başında gurup sözleşmelerinin gelmesinin sebebi budur.

Gurup sözleşmelerinin kabulü ne demektir? Bu, işçi sınıfımızın yıllarca mücadele ederek kazandığı toplu sözleşme hakkının hiçe indirilmesi demektir. İşçilerin tek tek fabrikalarda toplu sözleşme mücadelesine katılmalarının, daha iyi ekonomik ve sosyal haklar için mücadele etmelerinin önüne geçilmesi demektir. Onbinlerce işçi adına, bir avuç sendika ağası ile patron temsilcileri kapalı kapılar ardında pazarlık ederken, işçi sınıfının seyirci durumuna düşürülmesi demektir. MESS'in öne sürdüğü gurup sözleşmeleri ve diğer şartlar, işçi sınıfının kazanılmış haklarının gaspedilmesi demektir. Şimdi patronlar, kendilerince zamanın uygun olduğunu düşünerek yeni bir saldırıya girişiyorlar. MESS, 4500 işçiyi işten atmakla tehdit ederek maden işçileriyle bir hesaplaşmaya girişiyor.

BU SALDIRININ ZEMİNİNİ REVİZYONİSTLER YARATTI

İşbirlikçi patronların bu yeni saldırısına zemin hazırlayanlar, en başta Maden-İş'in başındaki revizyonistlerdir.

Bugün lokavta giden fabrikaların hepsinde Maden-İş daha önceden grev kararı almış ve asmıştı. İşçiler, günlerce Maden-İş yöneticilerine grevi başlatmaları için baskı yaptılar. MESS greve katılmaya hazır olduklarını söylediler. Ama revizyonistler, bütün ısrarlara rağmen grev kararlarını uygulamadı. Çünkü, birleşik bir işçi eylemi onları ürkütüyordu. Genişleyen grev hareketinin kontrollerinden çıkacağından, işçi hareketine hükmedemeyeceklerinden korkuyorlardı. Böylece revizyonistler, işçi sınıfından duydukları korku yüzünden daha baştan MESS grevcilerini böldüler ve bazı fabrikalarda patronların lokavt yapmasına fırsat verdiler.

MESS'e yeni bir saldırı için cesareti veren de,gene revizyonistlerin grev boyunca süren tutumları oldu. Onlar, revizyonistlerin grev boyunca yaptıklarına bakıp, karşılarında moral olarak çökertilmiş bir işçi sınıfı bulacakları umuduyla saldırıyı genişlettiler.

Grevci bir işçiyi asıl ayakta tutan nedir? Mücadele azmi, birlik ve dayanışma ruhudur. Devrimci coşkusudur. Bir bayram yerini andıran grev meydanlarıdır. Revizyonistler ise, tam beş aydır, MESS grevcilerinin şevkini, mücadele azmini kırmak, birliğini bölmek için ellerinden geleni yaptılar. İşçilere 45 günde 1000 lira verdiler, sonra da "gidin iş bulun çalışın" diyerek grev yerlerini boşaltmaya çalıştılar. Daha grevin başladığı gün, grev yerlerini ziyaretçilere, basına, devrimcilere yasakladılar. Hatta, halkın topladığı bağışları işçilere vermesine bile karşı çıktılar. Ve bütün bu grev kırıcı tutumlarıyla, patronlara saldırıya geçme cesaretini verdiler.

MESS'İN SALDIRISINI BOŞA ÇIKARTACAK OLAN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİDİR

MESS'in yaptığı zaman hesaplamalarını, maden işçilerine darbe indirme planlarını bozacak olan herşeyden önce, maden işçileri olacaktır. Bugün MESS grevcileri gervlerine eskisinden daha da kararlı bir şekilde sarılmalı, MESS patronlarının umutlarını boşa çıkarmalıdırlar. Fakat, son lokavtlara karşı mücadele etmek,sadece maden işçilerinin bir sorumluluğu değildir. MESS'in lokavt kararları, sadece 4500 işçiyi hedef almıyor. Bu karar, bütün işçi sınıfımıza karşı yönelmiş bir saldırıdır ve cevabını bütün işçi sınıfımızdan almalıdır. İster Türk-İş üyesi, ister DİSK üyesi olsun bütün işçiler, lokavtlara karşı birleşmeli ve ortak mücadele etmelidir. MESS'in saldırısını boşa çıkartacak olan işte budur.

İşçi sınıfımız, her zaman arasına çekilen sun'i ayrımlara karşı çıkmış ve sınıf çıkarları için, ortak düşmanlara karşı birleşmek istemiştir. İşçi sınıfı tam bir birlikten yanadır. Geçmişte, DİSK'li ve Türk-İş'li işçilerin birlik isteğini yansıtan birçok örnek vardır. Bugün de iş çiler, bu birlik isteğinin güzel bir örneğini veriyor. MESS'in lokavt kararlarının hemen ertesinde Türk-İş'e bağlı birçok fabrikadan işçiler ve sendikacılar, "bu sendika davası değil, işçi davasıdır" diyerek lokavtla atılan işçilerin yanında olduklarını açıklıyorlar.

Lokavtlara karşı birleşmek isteyen işçiler, birlik düşmanlarını da iyi tanımalı ve onlara karşı da mücadele etmelidirler. Yıllardır işçi sınıfının birliğinden en çok sözedenler, işçilerin birliğinin en azılı düşmanlığını yaptılar. DİSK ve Türk-İş'in tepesindeki yöneticiler yıllarca Türk-İş'li ve DİSK'li işçiler arasında bir düşmanlık yaratmaya çalıştılar. Her fırsatta eylem birliğini engellediler. Son yıllarda bu bölücülüğün başını, DİSK içindeki 5. kol çekti. Revizyonist çete, birçok olayda işçi sınıfının birliğinin en koyu düşmanı olduğunu gösterdi. Onlar, işçi sınıfını 1976 da İzmir'deki genel grev sırasında böldüler. Yol işçilerinin grevi sırasında böldüler, DGM direnişi sırasında "kademeli direniş" adı altında böldüler. Daha geçenlerde, Halil Tunç MC'ye karşı genel grev çağrısı yaptığında genel grevi engellemek ve sınıfı bölmek için hemen öne atılıp UDC yaygarasına başladılar. Son olarak da işçileri MESS grevleri sırasında böldüler. Bütün bu tecrübeler gösterdi ki, işçi sınıfının birliğini sağlayabilmesinin yolu, revizyonizme karşı mücadeleden geçiyor.

İşçi sınıfı, birliğini sağlayarak, MESS'in saldırısını boşa çıkaracaktır.

İŞÇİLER REVİZYONİST ÇETENİN SUÇLARINI ANLATIYOR

Dergimizin 129'uncu sayısında yayınladığımız "7 revizyonist Neyin Uzmanı?"yazısından sonra, okuyucularımızdan, DİSK içindeki bazı Rus uşaklarını teşhir eden mektuplar aldık. Bugün DİSK içindeki Rus uşaklarının işledikleri suçları ve ihanetleri bir bir ortaya sermek, teşhir etmek her yurtseverin görevidir. Dergimize gönderilecek bu tür mektup, bilgi ve çeşitli belgelere yer verecek, bunları yayınlayacağız. Aşağıda, revizyonist Mehmet Karaca hakkında bize gelen bir işçi mektubu sunuyoruz.

Topuz Torçelik direnişi ve Mehmet Karaca

"Söz ve karar tabanındır demek, işçilerin sözünün ve kararının geçerli olması demektir. Ama revizyonistler ne yapıyor? Bir avuç azınlık, Rus uşağı, işçinin tepesinde söz söyleyip karar alıyor. UDC sahtekarlığını ortaya atıyor.

"Bunlardan Mehmet Karaca hakkında bir çift söz etmek istiyorum. 12 Mart sırasında direniş falan yasaktı. Ben Topuz Torçelik'te temsilciydim. Mehmet Karacada 4. Bölge başkanlığına vekalet ediyordu. Bizim fabrikadan toplu işten çıkarma oldu. Arkadaşlarımızın geri alınması için direnişe geçtik.

"O zamanlar sıkıyönetim var. Askeriye bizi çevirdi. Ben de gidip 4. Bölge'den Mehmet Karaca'yı çağırdım.Ama o sıralar direniş yerine gelmek için gerçekten sendikacı olmak lazım. Mehmet Karaca'da yürek ne gezer! Bekleriz gelmezler. Bir de baktık ki, Böhler'in karşısında çalıların dibine saklanmış bizi gözleyenler var. Mehmet Karaca ile avukat Erdoğan bunlar. Biz askeriye ile karşı karşıyayız. Bunlar iki üç yüz metre uzakta kendilerini gizlemiş, direniş yapan işçilere bakıyorlar.

"Mehmet Karaca sonradan DİSK'e genel sekreter yapıldı. Nerden geldi? Kimin oyuyla genel sekreter oldu? Kim seçti? Taban bu adamı seçmedi. O'nu oraya Rus uşağı olduğu için Kemal Türkler getirdi."

KARTAL'dan bir işçi

Revizyonist çete DİSK'ten sökülüp atılmadıkça işçiye rahat yok !

DİSK Onur Kurulu 19 Ekim tarihli toplantısında aldığı kararlarla, Mehmet Karaca'yı bir ay, Mehmet Ertürk, Halit Erdem, Murat Tokmak, Bahtiyar Erkul ve Kemal Daysal'ı da iki ay süreyle "geçici olarak" DİSK üyeliğinden ihraç etmiştir.

DİSK Onur Kurulu'nun bu kararları, işçi sınıfının revizyonist çeteye karşı yürütmüş olduğu mücadelenin bir sonucudur. Ancak, Rus beşinci kolunun ajanları, yuvalandıkları ve gaspettikleri mevkilerde işçi düşmanı politikalarıyla etkili olmaya devam etmektedirler.

Oysa, DİSK'i işçi sınıfına hizmet eden bir sendikal örgüt haline getirmenin ilk şartı, bu revizyonist çeteyi DİSK'ten söküp atmaktır. Bu ise, tabana dayanmakla, onbinlerce DİSK işçisine güvenmekle mümkündür.

Bugün işçi sınıfı, fabrikasında, bölgesinde, sendikasında, grev yerinde Rus uşaklarına karşı kararlı bir mücadele sürdürüyor. İşçi sınıfı Rus uşaklarının ihanetlerini göre göre mücadeleye daha sıkı sarılmak gerektiğini kavrıyor. İşte, Rus beşinci kolunu DİSK'in içinden sökülüp atacak olan güç budur.

BUNLAR NE ZAMAN İŞÇİ OLDU ?

16 Ekim günü işçi sınıfının içeri sokulmadığı 4. Bölge'deki toplantıda Halit Erdem bir yoklama yaptı. Toplantı salonu TÖB-DER'den,TÜTED'den ve besleme İKD ile İGD'den gelenlerle doluydu. Yalnız ufak bir eksik vardı! 4. Bölge'nin işçileri. Ama Halit Erdem onun da kolayını bulmuş, İGD'lilerle İKD'lilere önceden rollerini ezberletmişti. Halit Erdem'in rejisörlüğünde oyun sahnelendi.

Halit Erdem yoklamayı açarak sormaya başlıyor:

"TÖB-DER'den kaç kişi var?"
Üç-beş parmak kalkıyor.
"TÜTED'den kaç kişi..."
İki-üç parmak kalkıyor.
"İGD'den kaç kişi?"

Senaryoyu bilmeyenlerin hayret dolu bakışları arasında sadece birkaç el kalkıyor. Halit Erdem bu sefer "İKD'den kaç kişi var?" diye soruyor. Yine üç-beş el. Şaşkınlık daha da artıyor.

Sıra temsilcilere geliyor. Halit Erdem'in sorusu üzerine onbeş kadar el yükseliyor. Hemen ardından Halit Erdem heyecanla son soruya geçiyor.

4. Bölge'nin işçilerinden kaç kişi var?"
Birden hareketlenme başlıyor. Toplantıdaki bütün İGD'liler, İKD'liler ellerini kaldırıyorlar. 4. Bölge işçilerine sopa sallayan eller havada. Toplantıya girebilmiş bir kısım temsilci ve işçi de elleri havaya kalkmış bir halde 4. Bölge'nin yolunu bile yeni öğrenmiş bu sahte "işçi" kalabalığına bakıyorlar. Şaşkınlıkla etraflarındaki İGD'lileri süzüyorlar. Kendi kendilerine "bunlar ne zaman işçi oldular?" diye soruyorlar.

BİR AYDA 10 BİN İŞÇİ İŞTEN ATILDI

Geçtiğimiz günlerde, Mustafa Nevzat İlaç Fabrikasından toplam 605 işçi hammadde ve döviz yokluğu gerekçesiyle işten atıldı. Fabrika üretimi durdurdu. Aynı günlerde Atabay İlaç Fabrikasından 105, İstanbul MET Giyim Sanayiinden 96, Mulda İlaç Fabrikasından 30, Arzu Mobilyadan 34, İzmir Mustafa Kemal Paşa'daki Et Kombinasından 7, Sinop ABD üssünden 14 işçinin çeşitli gerekçelerle işlerine son verildi. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı TKİ Şark Linyitleri İşletmesi Aşkale Ocakları da kapatıldı ve 4 aydır maaş alamayan 480 işçi işten çıkarıldı.

İşçi kıyımının en yoğun olduğu işkolu ise otomotiv sanayiidir. Onbeş gün kadar önce, İzmir BMC fabrikasından 680'işçi işdarlığı, döviz yokluğu gibi gerekçelerle işten atıldı. Aynı gerekçelerle, Otosan'dan 600, Tofaş'tan 1000, Renault'dan 700 işçinin çıkarıldığı, önümüzdeki günlerde, otomobil fabrikalarına yedek parça sağlayan fabrikaların da işçi çıkartmaya başlayacağı, Ege bölgesinde oto-yan sanayiinde faaliyet gösteren 500 kadar firmadan 400'ünün kapanma tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğu bildiriliyor. Ayrıca, 14 büyük otomotiv fabrikası ile bunlara bağlı 1000 kadar yan kuruluşta çalışan yaklaşık bir milyon kişi işsiz kalma tehlikesi ile karşı karşıya. Döviz darlığı giderilemediği takdirde, TOFAŞ'ın da Kasım ayından itibaren kapatılabileceği söyleniyor.

Bütün bu kapatılan fabrikalara ve çıkarılan işçilere bir de MESS'in son lokavt kararı ile işsiz kalan 4500 işçiyi ekleyelim. ortaya çıkan durum şudur; sadece son bir ay içinde 10 bine yakın işçi işten atılmıştır.

Kışın yaklaştığı bu günlerde, binlerce işçi ailesinin açlığa sefalete itilmesinin sorumlusu kimlerdir? Patronlar işçilerin karşısına döviz darboğazı, hammadde yokluğu, ithalat sıkıntısı diye çıkıyorlar. İşlerinden atılan işçiler mi sebep oldular döviz darlığına, hammadde yokluğuna, ekonomimizin iflasına? Yoksa şimdi buhrandayız diye ağlaşanlar, yani yıllar yılı bütün iç kaynaklarımızı, ürünlerimizi emperyalistlere peşkeş çeken, ekonomimizi emperyalizme bağımlı hale getiren işbirlikçiler ve onların iktidarları mı?

Türkiye ekonomisi büyük bir buhran içindedir. Emperyalistler ve özellikle sosyal-emperyalistler bu durumdan yararlanarak, Türkiye'yi daha fazla avuçları içine almaya çalışıyorlar. Bunun acısını en çok çeken ise emekçilerdir. MC'nin getirdiği her "istikrar" tedbiri istikrarsızlığı daha da arttırıyor. Emekçilerin hayatını yaşanmaz hale getiriyor. İşte bugün otomotiv sanayiinde, ilaç sanayiinde görülen buhranın sebebi bu emperyalizme bağımlı yapı, bu halk düşmanı ekonomi politikasıdır.

Bu şartlarda bugün Türkiye'de işçi sınıfının işgüvenliği için mücadelesi her zamankinden daha büyük bir önem kazanmıştır. İşçi sınıfımız, işçi kıyımlarını nasıl engelleyebilir, iş güvenliğini nasıl sağlayabilir? Her fabrikada, her iş yerinde atılan arkadaşlarının yanında saf tutarak, atılmalara karşı en geniş birliği gerçekleştirerek, işçi sınıfının birliğinin düşmanlarına karşı mücadele ederek sağlayabilir. Önder arkadaşlarını gözünün bebeği gibi koruyarak sağlayabilir. 13, 17 ve 24'üncü maddeleri hükümsüz kılacak olan, fabrika fabrika, bölge bölge ve bütün yurt çapında birleşen işçilerin kararlı mücadelesi olacaktır.

4. BÖLGEDE İŞÇİLERDEN GİZLİ "UDC" TOPLANTISI

İGD'li zorbalar işçilere saldırdı

Rus uşağı Halit Erdem, 16 Ekim Pazar günü 4. Bölge'de bir toplantı düzenledi. Halit Erdem'in amacı, UDC sahtekarlığını bir oldu-bittiye getirip 4. Bölge işçilerine dayatmaktı. Bu yüzden revizyonistler, toplantıyı işçilere duyurmamak için uğraştılar. Hatta davetiye yolladıkları kişilerden bile toplantının mahiyetini gizlediler.

Revizyonistler 4. Bölge'deki birçok fabrikanın temsilcilerini ve baştemsilcilerini toplantıya çağırmadılar. Aksan ve Çatalay fabrikalarının temsilcileri toplantıdan haberdar edilmedi. Sağlar Alüminyum fabrikasına bir tek davetiye gönderilmedi. Simko, Parsan ve Tezsan gibi fabrikalarda ise davetiyeyi bazı kişilere elaltından yolladılar. Revizyonistler aynı fabrikadan bazı temsilci ve ünitelere davetiye gönderirken, bazılarına toplantıyı duyurmuyordu. Adem Karabaş revizyonisti, "Falan temsilcilerle filan üniteler toplantıyı duymasın, çünkü onlar UDC'ye karşıdır" diyordu. Revizyonistler böylece bir yandan işçileri bölmeye çalışıyor - lar, bir yandan da 4. Bölge adına "UDC'yi kabul" kararı çıkartmak istiyorlardı.

Revizyonistler 16 Ekim Pazar sabahı erkenden toplantının yapılacağı 4. Bölge'ye İGD'li İKD'li beslemelerini yerleştirdiler. İGD'li Rus uşakları nasıl olsa işçilerin haberi yok diye ilk anlarda davetiye kontrolü yapmıyorlardı. Bu yüzden Maden-İş üyesi işçilerden toplantıyı duymuş olanlar içeri giriyorlardı. Bu sırada davetiyesiz eski bir Maden-İş üyesi işçi, Adem Karabaş ve organizatör Hüseyin tarafından "sen zaten UDC'ye karşısın, senin gibi namussuzların burada işi yok" diye çevirilerek üzerine saldırıldı. Revizyonistler daha sonra davetiyesi olmayan Maden-İş üyesi işçileri toplantı salonundan zorla çıkardılar.

İşçiler revizyonistlerin bu tutumu karşısında boyun eğmediler. Biraz sonra kalabalık işçi topluluğu "işçiler içeri, İGD dışarı" diye sesini yükseltti. Bunun üzerine Adem Karabaş'ın yönettiği İGD'liler işçilerin üstüne kalın sopalarla saldırdılar. Revizyonistler işçilerin direnişiyle karşılaştılar. Bu arada Rus uşakları tarafından işçilere ateş açıldı. Revizyonistlerin saldırısı sonunda dört işçi başından ve ellerinden yaralandı.

Olayın ertesi günü revizyonistler Halit Erdem'in emriyle Tezsan fabrikasına gittiler. Tezsan patronundan bir gün önceki olaylara karıştıklarını söyleyerek fabrikada çalışan yedi işçinin işine son vermesini istediler.

Bu olay, 4. Bölge işçilerinin ve işçi sınıfımızın revizyonistlere karşı duyduğu nefreti bir kat daha arttırmıştır. Halit Erdem revizyonistleri işçi sınıfının karşısına çıktığı zaman, işçilerin ondan şimdiye kadar işlediği suçların hesabını soracağını iyi bilmektedir. UDC sahtekarlığını yüzüne çarpacağını iyi bilmektedir.

TEKKECİLİK, BÖLÜNME, DÜŞMANLIK, BASKI! İŞTE ÜÇLÜ BLOK VE MACERACILIĞIN GENÇLİĞE GETİRDİĞİ

4. Üçlü Blok ve maceracı akımlar devrimci gençliğin içinde bölünmeyi ve düşmanlığı körüklediler, devrimci gençliğin sesini bastırdılar.

Devrimci gençlik saflarının tekke çıkarlarıyla bölünmesi, düşmanlığın körüklenmesi, gençlerin birbirlerini vurmaya teşvik edilmesi,sokak ortalarında tekke savaşlarının kızıştırılması,kardeşlik ve dayanışma ortamının yok edilmeye çalışılması, kabadayılığın, disiplin düşmanlığının, yozlaşmanın, halktan kopmanın teşvik edilmesi, sıradan gençlerin ağzının kapatıldığı,gençlik kitlesinin devrimci potansiyelinin bastırıldığı bir ortamın yaratılması ... Bütün bunların sorumlusu gençliğin başına musallat olan Üçlü Blok ve maceracı akımlardan başkası değildir. Bu akımlar revizyonizmin gösterdiği yolda yürümüşler, devrimci gençliğin saflarını paramparça etmişlerdir.

TEKKE ŞEFLERİNİN KORKUSU : GENÇLİĞİN KENDİ DAVASINA SAHİP ÇIKMASI

Üçlü Blok'un ve maceracı akımların gözü tekke çıkarlarıyla dönmüştür. Devrimci gençliğin mücadelesi, halkın saflarının güçlenmesi ... Bu gibi meseleler onları pek ilgilendirmemektedir. Bütün keskin sözleri, bütün gösterişleri devrimci gençlerin gözünü boyamak içindir. Bu akımlar bir yandan tekkelerin "hak ve menfaatlerini", bütün tekkelerin "meşruluğunu" ortak olarak savunurken, bir yandan da kendi aralarında kıyasıya bir savaş vermektedirler. Bu savaş ideolojik bir savaş değildir. Bu, "döverek adam etme" mantığıyla yürütülen bir savaştır. Bu akımlara göre "küçük burjuvazi kuvvete tapar".Öyleyse kimin sopası güçlüyse orada o hakim olur. Aralarında hiçbir ciddi ilke ayrılığı olmayan guruplar, sırf tekke menfaatleri yüzünden birbirlerine girmekte, kuvvet gösterisinde bulunmaktadırlar.Bir çok iyi niyetli devrimci genç, halk için yararlı bir iş yaptığına inanarak birbirine saldırtıldı. Halkın düşmanlarına yönelmesi gereken büyük enerji, gençlerin birbirlerinin kafasına sopa indirmesine harcandı.

Tekkeler, kendi varlıklarını meşrulaştırmak ve gençlik kitlesinin devrimci potansiyelini bastırmak için ellerinden geleni artlarına koymamaktadırlar. Tekke şefleri, forumlarda, öğrenci toplantılarında öyle bir hava yaratmışlardır ki,artık buralarda sıradan bir öğrenci söz alıp konuşamamaktadır. Söz isteyen bir öğrenciye "hangi guruptansın" diye sorulmaktadır. Herhangi bir guruptan değilse o öğrenci konuşturulmamaktadır . Gerçek gençlik önderleri ile bugünkü tekke şefleri arasında hiçbir benzerlik yoktur. Gerçek gençlik önderleri, sıradan öğrencilerin çıkıp konuşmasından, görüşlerini belirtmesinden ancak sevinç duyarlar. Çünkü, bu, kitlelerin davalarına sahip çıktığını gösterir. Ama bugünkü tekke şefleri sıradan öğrencilerin söz alıp konuşmasından hoşlanmamakta, tam tersine bunu bastırmaktadırlar. Çünkü kitlelerin davalarına sahip çıkması tekkelerin hakimiyetinin sarsılmasından başka bir sonuç vermeyecektir. Tekkeler, öğrencinin söz hakkını gaspetmektedir. Amaç, gençliğin bölünmüşlüğünü mutlak ve doğal bir hale getirmek, bütün gençleri herhangi bir tekkenin içine sürmek ve gençliğin devrimci potansiyelini bastırmaktır.

ÖNDERLERİ, GENÇLİK KİTLESİ DEĞİL, TEKKE ŞEFLERİ TAYİN EDİYOR

Gençliğin kendi yöneticilerini ve önderlerini seçmesi de tekkelerin menfaatlerine göre ayarlanmaktadır. Eskiden gençlik, kendi önderlerini tanıyarak, bilerek, görerek seçerdi. Gençlik kitleleri, seçeceği önderlerin siyasi fikirlerini, onların geçmiş mücadeledeki tutumlarını, kararlılıklarını, karakterlerini iyice tanır ve ona göre oy verirdi. Bu, sahte önderlerin kısa zamanda kildiği bir yerde hayat kalmaz, kitlelerin çekildiği yer susuz kalmış bir toprak gibi kurur, çatlar. Herşeye hayat veren, canlandıran kitlelerin çoşkun mücadele isteğidir. 1960-70 arasındaki mücadele döneminde de bunca gençlik önderinin ortaya çıkmasını sağlayan, gençliğin çoşkun mücadele isteğinden başkası değildi. Ne zaman ki, maceracılık kitleyi bastırmaya başladı , darbecilik yaparak, kibirli sekterlik yaparak kitleleri hiçe saydı, o zaman kitleler geri çekildi ve ortada gençlik önderi diye kalanlar da yozlaşıp, kuruyup gittiler. Bu yanlış siyasetin sonuçları daha 1970 yılında görülmeye başlanmıştır . 1969 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesinde yapılan Öğrenci Derneği seçimlerine 1200 öğrenci katılmıştı. Yani bu sayı öğrencilerin %90'ının seçimlere katıldığını ortaya koymaktaydı. Son derece çoşkun bir hava içinde geçen seçimlerin sonucunda da devrimcilerin listesi öğrenci oylarının çoğunluğu ile kazanmıştı. 1970 yılı, Dev-Genç'e maceracılığın hakim olduğu yıldır. 1970 yılında aynı fakültede yapılan Öğrenci Derneği seçimlerine kaç öğrenci katılmıştır? Sadece 80. Yani belki de SBF Fikir Kulübü üyelerinin bir kısmı. Bunun sebebi neydi? Bunun sebebi, maceracılığın gençlik kitlesini hiçe sayan darbeci çizgisiydi. Onlar için gençlik kitlelerin seferber edilmesi önemli değildi. Önemli olan seçimlerin "kazanılmasıydı" Bunun için, kitleyi bastırmak, ilgisizleştirmek ve ondan sonra bir avuç insana oy attırmak en iyi yoldu. İşte maceracıların mantığı budur.

İstanbul'da Eğitim Enstitüsü öğrencileri faşist işgali protesto ediyor, Mart-1976

açığa çıkmasını, gençliğin gerçek önderlerinin parlamasını sağlamanın tek yoluydu. Bugün nasıl olmaktadır? Gençlik kendi menfaatlerini en iyi temsil edecek ve devrimci mücadelede en kararlı önderlere değil, guruplara oy vermeye zorlanmaktadır. Yani gençlik kitlesi, oy verdiği kimseleri tanımamaktadır bile. Hatta öyle ki, guruplardan seçilen kişiler eğer tekke şeflerinin hoşuna gitmezse şefler tarafından o görevden alınmakta, yerine bir başkası tayin edilmektedir. Nerde kaldı gençliğin kendi önderlerini seçmesi? Bu yüzdendir ki, gençliğin gerçek önderleri ön plana çıkamamakta, demagoglar ve şarlatanlar ortada boy göstermektedirler. Seçilenler gençlik kitlesine karşı hiçbir sorumluluk duymamakta,öte yandan tekke şeflerinin sözünden çıkmamaktadırlar. Bu durum yine, gençliğin bölünmüşlüğünü mutlaklaştırmaktadır, yine gençliğin devrimci potansiyelini bastırmaktadır. Tekkeler artık "gençlik Partisi" pozlarına bürünmekte ve gençlik kitlesi adına "siyaset" yaptıklarını ilan etmektedirler.

Bu tekkecilik ve bölünme gençliği yıldırmakta, geniş kitlenin geri çekilmesine yol açmaktadır. Ve ortada "aktif" gözüken bir avuç insan kalmaktadır. Gençlik kitlesi bu durumdan hoşnut değildir, hoşnut olmadığını ise, artık bu tür didişmelere ilgi duymayarak, forumları yarısında terk ederek göstermektedir. İşler artık bir avuç insanın kör dövüşüne dönmüştür. Kitlelerin çe-

MİLİTANLIK KİSVESİ ALTINDA SOKAK KABADAYILIĞI

Üçlü Blok'un ve maceracı akımların gençliği yıldırmak ve siyasetten uzaklaştırmak için bulduları bir diğer yol ise gereksiz ve soyut bir takım gevezeliklerle gençliğin kafasını şişirmektir. "oligarşi" ve "diyalektik" kelimeleriyle başlayan soyut tartışmalar kimsenin bir şey anlamadığı

Gençliğin mücadelesi ve önündeki görevler: (4)

boş tekerlemelerle, somut meselelerden uzak kafa jimnastikleriyle devam etmektedir. Birbirleriyle tartışanlar bile karşılıklı olarak ne dediklerini anlamamaktadırlar. Esas amaç ise, parlak laflarla gençliğin gözünü boyamak, fazla bilgili gözükerek sıradan gençleri sindirmek, tartışmaları gençliğin somut meselelerinden uzaklaştırmaktır. Geçen sene Siyasal Bilgiler Fakültesinin açılışı sırasında toplanan forumda başlangıçta 1000'i aşkın öğrenci kitlesi vardı. Ancak, yıldırıcı ve anlaşılmaz tartışmaların sonucunda kitle dağılmaya başladı. Kendi somut meselelerini konuşmak üzere oraya toplanmış bulunan gençler salonu terkettiler. Forumun sonuna gelindiğinde salonda 50 kişi kalmıştı.

Üçlü Blok ve maceracı akımlar, gençliğin içinde sokak kabadayılığını, disiplin düşmanlığını, halktan kopukluğu ve yozlaşmayı yaydılar. Çünkü tekkeler ancak böyle bir ortamda varlıklarını sürdürebilirlerdi.

Onlar için, halka sadık, alçakgönüllü ve devrim için hiçbir fedakarlıktan sakınmayan devrimciler gerekli değildi. Onlar için militanlık kisvesi altında sokak kabadayılığı yapan insanlar gerekliydi. Onlar için, çelik disiplinli devrimciler gerekli değildi. Onlar için, her türlü otorite ve disiplini reddeden insanlar gerekliydi. Onlar için, halkla bağları olan, kitlelerin nabzını elinde tutan devrimciler gerekli değildi. Onlar için, kantinlerde zaman öldüren, halkı hiçe sayan insanlar gerekliydi. Onlar için, yoksul halkın yaşayışından hiçbir zaman kopmamış, halka hizmet ruhuyla dolu sıhhatli devrimciler gerekli değildi. Onlar için, yozlaşmış insanlar gerekliydi. İşte Üçlü Blok ve maceracı akımlar gençlik içinde bu olumsuz özellikleri körüklediler.

TESLİMİYETÇİLİK YIKILDI. MACERACILIK DA YIKILACAK

Son olarak şunu belirtelim: İGD revizyonistlerinden başlayarak her türlü oportünist ve maceracı akım gençlik içinde proletaryanın doğru devrimci çizgisini bastırmak için bir blok oluşturmaktadırlar. 1974 yılında DGB'nin yükselttiği bayrak altında toplanan ve revizyonistlerin, maceracıların teslimiyetçi çizgisini yerle bir eden devrimcilere karşı bütün oportünist akımlar birleşmişler ve proleter devrimci gençler üzerinde bir baskı havası yaratmaya çalışmışlardır. 1975 yılında bağımsızlık bayraklarını Türkiye proletarya hareketinin önderliğinde yükselten DGB'ye karşı bütün hepsi birleşmişti. Miting ve yürüyüşlerde "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganını atmak için bu geniş bloka karşı gençlik kitlesine dayanan bir mücadele vermek gerekiyordu. Şimdi artık bu slogan geniş gençlik kitlelerine mal olmuş bulunmaktadır. Ama bugün revizyonizmden Üçlü Blok'a kadar uzanan blok yine karşımıza çıkmaktadır. Bu sefer önümüzde, gençliği felakete sürükleyen yanlış siyasetlerin yıkılması ve gençliğin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" mücadelesinin yükseltilmesi görevi durmaktadır. 1974'de teslimiyetçiliği yıkan, 1975'de bağımsızlık bayraklarını yükseltip "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını geniş gençlik kitlelerine mal eden DGB, bu görevin de üstesinden gelecektir.

Gelecek yazı: Gençliğin önündeki Görevler.

Gençlik kabadayılara pabuç bırakmayacaktır

H. Kurtuluşu ve H. Yolu'nun tekke şefleri, 15 gün kadar önce Ege Üniversitesinde Halkın Sesi satan üc arkadaşımıza saldırdılar. Devrimciler bu saldırıya kararlılıkla karşı koydular. birçok devrimci taş ve sopalarla yaralandı. Üçlü Blok işi, devrimcilere tabanca çekmeye kadar vardırdı. Bu saldırıların başını özellikle her yerdeki kışkırtıcılığı ile ün yapmış olan İsmail Acuner adlı H. Yolu şefi ile Fahrettin isimli H. Kurtuluşu'ndan birisi çekmekteydi.

Üçlü Blok aynı faşistler ve revizyonistler gibi dergimizin satışını engellemeye çalışıyor Ancak bugüne kadar hiç bir baskı bizi Halkın Sesi'ni kitlelere ulaştırmaktan vazgeçiremedi.Üçlü Blok'un saldırıları da yıkılmaya mahkumdur.

İzmir'den Proleter Devrimciler

Analar gençliğin içinde körüklenen düşmanlığa karşı çıkıyor

17 Ekim Pazartesi günü İnciraltı Yurdundaki baskıları ve Eczacılık Fakültesinin faşistler tarafından işgalini protesto etmek için Bornova'da bir forum düzenlendi. Forumda söz alan Mukaddes Güzelant adlı ana, haklı mücadelesinde anaların da gençlikle beraber olduğunu belirttikten sonra gençliği bölüp birbirine düşüren hareketleri eleştirdi. Devrimci dergileri sattırmayarak, kendisi gibi düşünmeyenlerin kafasına sandalye, tabure vurarak devrimcilik yapılamayacağını, bu tür davranışları analar olarak nefretle kınadıklarını söyledi.

Adana gençliği tekkeciliği mahkum etti

Adana'da Mühendislik Yüksek Okulunda dernek kurulması çalışmaları sürdürülüyor. Bu çalışmalara çok sayıda öğrenci de aktif olarak katılıyor. 8 Ekim günü seçimin nasıl yapılacağı üzerine bir tartışma açıldı. Bu tartışmada proleter devrimciler şu öneriyi getirdiler "Seçimlerde çeşitli grupların hazırladığı listelerin oya sunulmasını doğru bulmuyoruz. Bu, gençliği gruplara bölen bir tutumdur. Bu yolla gençlik kitlesi çeşitli gruplara bölüne bölüne ufak edilmektedir. Böylece gençlik kitlesi pasifleşmekte, kendi meselelerine sahip çıkmamaktadır. Gençliğin gerçekten önder olarak bildiği ve güvendiği kimseleri seçmesi gerekir."

Üçlü Blok ve Dev-Genç'liler ise seçimlere sadece grupların katılması önerisini getirdiler. Tartışmalar sonunda yapılan seçimlerde revizyonistlerin de desteklediği Üçlü Blok ve Dev-Genç'lilerin önerisi 51 oy alırken, proleter devrimcilerin önerisi 143 oy aldı.

Bu olay şunu ortaya koymaktadır: Gençlik, tekkelere karşı büyük bir tepki duymaktadır. Gençlik kitlesi, kendi talebini dile getiren ve tekkelerin hegemonyasına karşı çıkan önerileri bütün gücüyle desteklemektedir.

Adana Mühendislik'ten Proleter Devrimciler

Revizyonistler gençliği yozlaştırmaya çalışıyor

"Revizyonist TSİP'in karşı-devrimci fikirlerini terkediyorum"

Kayseri'de Behice Yazgan Kız Lisesi'nde öğrenim gören bir devrimci idim. Devrimciliğe olan ilgimden ve bilgisizliğimden yararlanan TSİP'liler beni ahbap çavuş ilişkileri içinde TSİP'e götürdüler. Bundan sonra TSİP içerisinde çalışmaya başladım.

TSİP'te gördüklerim şunlardı. En fazla Mao Zedung'a saldırıyorlar, proleter devrimcilere küfürler yağdırıyorlardı. Hatta "Leninci" olarak maskelenen bu adamlar "hatalarını" ayıklıyoruz diyerek Lenin'i reddediyorlardı. TSİP'e sık sık gittiğim uzun bir süre içinde hiç bir devrimci tavırlarını görmedim. "Buraya adam çekmek için çay partileri filan düzenleyin" gibi tavsiyelerde bulunuyorlardı. TSİP İl Başkanı fotoroman yarışmalarına katılmamızı över ve "Toplumun gerici perdesini yırttığımızı" söylerdi. Modayı doğal karşılar, her türlü burjuva hayat tarzına özenirlerdi. Özellikle "Yaşasın Beyaz Rusya" sloganı attırılırdı.

Divriği'de DLB'ye giden kardeşimin anlattığı mücadele tarzı ile bizimkinin karşılaştırılmasını yaptığımda, ister istemez kendi kendime bazı sorular yöneltiyordum.

Şubat tatilinde Divriği'ye geldiğim zaman 7'den 70'e herkesin büyük tepkisi ile karşılaştım. Çocuklar peşimden "Kurtçu, Kurtçu" diye bağırıyorlar, yaşıtlarım beni sürekli eleştiriyorlardı. "Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır kampanyası"na katılmak isteyen annemi engellemek istediğimde annemin sert tepkisi ile karşılaştım. Zamanla buradaki arkadaşları tanıyınca aradaki dağlar gibi farkı görmeye başlamıştım. Tavırları, ideolojik ve siyasi çalışmaları görüp değerlendirdikçe TSİP'in devrim düşmanı yüzünü tanıdım, iğrendim ve şimdi de terkediyorum.

Bugün kendime yeni bir yol çiziyorum. Özellikle Halkın Sesi ve AYDINLIK'ı inceliyor ve kavrıyorum.

TSİP'teki devrimci arkadaşlara ve revizyonizmin etkisinde kalmış olan bütün devrimcilere sesleniyorum: Bu karşı-devrimci burjuva akımını terkedin!

Bütün dünyada ve ülkemizde pırıl pırıl bir geleceği olan Proleter Devrimci siyasetin bayrağı altında toplanın!

Kahrolsun iki süper devlet!

Kahrolsun revizyonizm!

Fatma Aydoğan
Divriği

İslam Ülkelerinin İstanbul'daki toplantısı

Islam Ulkeleri Ticaret ve Sanayi Odaları Konferansı 18 Ekim günü İstanbul'da açıldı. Konferansa 22 ülkeden 61 delege katıldı. Filistin Kurtuluş Örgütü de iki delege ile temsil edildi. Konferansda İslam Ülkeleri arasındaki ticaret, sanayi ve hizmetler alanında işbirliğinin nasıl gerçekleştirileceği incelendi.

Konferansa üye ülkeler, ihraç ettikleri maddelerin dünya fiyatlarındaki dalgalanmalarını önlemek, döviz gelirlerinde istikrar sağlamak amacıyla ortak bir fiyat ve ihraç politikasının izlenmesini kararlaştırdılar. Üye ülkelerin yapacakları ortak yatırımların finansmanında müşterek fonlar ve yatırım bankaları kurmanın yararlı olacağı konusunda tavsiye kararı alındı. Konferansa katılan ülkeler arasındaki deniz, kara ve hava ulaşımının geliştirilmesi, mevcut yolların ıslahı, ortak ulaştırma şirketleri kurulması görüşüldü. Konferansta haberleşme şebekesinin geliştirilmesi, kotlaştırılması, direkt haberleşme ve irtibatı sağlayacak telekomünikasyon imkanlarının sağlanması ve alınacak tedbirler konusu da ele alındı.

Konferansta konuşmalar yapan çeşitli ülkelerin temsilcileri, gelişmekte olan ülkelerin birbirleriyle daha yakın ilişkiler kurarak ekonomik alanda işbirliği yapmalarını istediler. Bu yolla, gelişmekte olan ülkeler yararına yeni bir ekonomik düzenin temellerinin atılabileceğini belirttiler.

Bengaldeş Heyeti Başkanı A. M. Zahiruddin Khan konferansta yaptığı konuşmada şunları belirtti:

"Ulusal çıkarlar günümüzde tecrit edilmiş bir şekilde geliştirilemez ve sürdürülemez. İslam ulusları, gelişmiş Dünya ve onların Ekonomik Bloklarıyla başedebilmek için kendi aralarındaki işbirliğini geliştirmeli, böylece uluslararası toplantılarda bir birleşik cephe olarak ortaya çıkabilmelidirler.

"Gelişmiş Dünya öteden beri Üçüncü Dünyanın farklılıklar göstermesini ve örgütsüz olmasını sürekli olarak fırsat bilmiştir. Bizler uluslararası pazarın çılgınlıkları ve uluslararası maliyenin ayarlamaları nedeniyle ürünlerimizin gerçek değeriyle karşılığını almaktan yoksun bırakılıyoruz. Bu ayarlamacılar paralarının değerini istedikleri gibi düşürüp, temel mallarının fiyatlarını da istedikleri gibi yükselttikçe bizim mal varlığımızın ve gelirimizin değeri de günden güne düşüyor...

"...Şu anda bizler tarihi bir dönüm noktasında bulunuyoruz ve mevcut durumu değiştirmek, gelişmiş dünya ile gelişmekte olan dünya arasında giderek artan eşitsizliği gidermek ve yeni bir denge kurmaya çalışmak ve bir Yeni Ekonomik Düzen için çaba harcamak gibi bulunmaz bir fırsatla karşı karşıyayız... Ancak kendi aramızda bir iktisadi birliği gerçekleştirdiğimiz takdirde gelişmiş dünya ile anlamlı bir temel üzerinde ve belli ölçüde eşitlik anlayışıyla tartışabiliriz.

"...İslam ülkeleri, işbirliği yapmanın yararlarını gösteren bir model olabilir. Her İslam ülkesi tek tek alındığında, gelişen ülkelerin zayıflıklarını göstermekle beraber, birlik halinde oldukları zaman muhteşem bir kuvvet olarak toplam kaynakları ve becerileri ile halklarının yararına ve saadetine fiilen katkıda bulunabilirler."

HALKIN SESİ PAKİSTAN TİCARET VE SANAYİ ODALARI FEDERASYONU BAŞKANI İMDAT AHMET'LE GÖRÜŞTÜ

"Konferans, Üçüncü Dünya'nın başarısıdır"

SORU: Gelişmekte olan ülkeler son yıllarda, özellikle 1970 yılından sonra hammaddelerine sahip çıkmak üzere daha yoğun bir şekilde birleşmeye ve bu amaçla örgütler kurmaya başladılar. İlk örnek olarak OPEC'den sözedebiliriz. Sizce bu gelişmenin temeli nedir?

CEVAP: Çok önemli bir soru. Biliyorsunuz gelişmekte olan ülkelerin hepsi Üçüncü Dünya ülkeleridir. Gelişmiş ülkeler öteden beri gelişmekte olan ülkelerin hammaddelerini ve doğal kaynaklarını sömürerek bu ürünleri çok ucuz fiyatlarla almak, buna karşılık kendi teknolojilerini bize aktarmakta güçlük çıkarmak yolunu tutmuşlardı. Bu ülkeler arasında yürüyen alışverişte aslında tek yönlü bir gidiş vardı. Bütün zenginliklerin sürekli olarak bir taraftan öteki tarafa aktarılması söz konusuydu. Ancak geçtiğimiz yıllarda Üçüncü Dünya ülkeleri, aralarındaki birliği güçlendirerek hammaddeleri, ürünleri, mamul ve yarımamul malları için gelişmiş olan ülkelerden eşit fiyatlarla alışveriş yapmakta dayattıkça, gelişmiş ülkeler de zorunlu olarak bazı şeylerden vazgeçmeye ve bazı tavizler vermeye başladılar. Artık bu noktadan geri dönülemez. Gelişmiş olan ülkeler, gelişmekte olan ülkelerin kendilerine dayattığı eşit şartları kabul etmek zorundadırlar. "Yeni Ekonomik Düzen" in temelini de bu oluşturmaktadır. Pakistan "Yeni Ekonomik Düzen"in öncülüğünü yapmıştır. Bu konuda somut önerilerimiz olmuştur, hatta eski Başkanımız Cinnah 1947 yılında aynen bu ifadeleri kullanarak yeni bir ekonomik düzen kurulması gerektiğini söylemişti.

SORU: Şimdiye kadar genel olarak Üçüncü Dünya ülkelerinin ortak mücadelesinden sözettik. Bunların ışığında özel olarak, İstanbul'da yapılan ve sizin de kapanış konuşmasından önce raportör olarak konuşma yaptığınız, İslam Ülkeleri Ticaret ve Sanayi Odaları Başkanları Konferansı hakkındaki görüşleriniz nelerdir? Konferans ne ölçüde başarıya ulaşmıştır?

CEVAP: İslam Ülkeleri Ticaret ve Sanayi Odaları Konferansı ilk kez yapılan bir konferanstır. Bu konferansın İstanbul'da yapılması ayrı bir anlam ve önem taşımaktadır. Türkiye tarihte ilk kez kurtuluş savaşı vermiştir. Ayrıca İslam'ın önderliğini yapmıştır. Konferansın çalışmaları başarıyla sürdürülmüş ve İslam ülkeleri arasındaki ekonomik ilişkilerin sağlam bir şekilde geliştirilmesi yolunda oybirliğiyle alınan kararlarla sonuçlanmıştır. Bu konferansın ulaştığı başarı bütün Üçüncü Dünya ülkelerinin davasına hizmet edecektir, çünkü İslam dünyası Üçüncü Dünyanın bir parçasıdır. Bu konferansın Üçüncü Dünyaya örnek olmasını dileriz.

ALMANYA'DA 20000 KİŞİ MARKSİZM-LENİNİZME YÖNELEN SALDIRILARI PROTESTO ETTİ

Almanya'daki Hristiyan Demokratlar Birliği'nin Federal Başkanlığı, içlerinde Almanya Komünist Partisi(KPD)nin de bulunduğu üç partinin yasaklanması için 26. 9. 1977'de federal meclise bir kanun önerisinde bulundu. Kapatılması istenen diğer iki örgüt KBW ve KPD-ML idi. Bu yasaklanma önerisine karşı Marksist-Leninistler Almanya'da mücadeleye geçtiler ve büyük bir miting ve yürüyüş düzenlediler.

Federal meclise verilen bu kanun tasarısı Alman tekelci burjuvazisinin işçi sınıfının örgütlenmesine vurmak istediği bir darbe idi. Bu önerinin Almanya'daki revizyonist partiyi hedef almaması da burjuvazinin bu partiyi işçi sınıfı içindeki bölücü faaliyetlerini sürdürmesi için serbest bıraktığını gösteriyordu.

Alman Marksist-Leninistleri yasaklama önerisine karşı yoğun bir çalışmaya girerek "KBW, KPD ve KPD-ML'nin yasaklanmasını isteyen önerilere hayır" temel sloganı üzerinde 8 Ekim'de Bonn'da yapılacak bir yürüyüş için eylem birliği yaptılar.

Almanya'daki Türkiyeli proleter devrimciler de bu çalışmaları desteklediler. Hannover şehrindeki Türkiyelileri, dağıttıkları bir bildiriyle mitinge çağırdılar. Şehrin çeşitli yerlerinde Alman halkını bu yasağa karşı seferber etmek için yapılan toplantılarda AYDINLIK adına eylem birliğine katıldılar.

8 Ekim günü yapılan yürüyüşe 20. 000'in üzerinde devrimci katıldı. Bunlar üç ayrı kol halinde yürüyerek miting alanında birleştiler. Mitingde yapılan konuşmalarda üç partinin kapatılması için verilen öneri protesto edildi. KPD Merkez Komitesi Başkanı Christian Semmler, yaptığı konuşmada Alman tekelci burjuvazisinin işçi sınıfının örgütlenmesini önlemek için harcadığı çabaları kınadı ve bu çabalara karşı mücadele edeceklerini belirtti. Ayrıca sosyal-emperyalizmin uşaklığını yapan revizyonist D"K"P'yi mahkum ederek, bu partinin şimdi de Alman tekelci burjuvazisinin koruyuculuğuna sığındığını, böylece Rusya'dan aldıkları övgüleri bu sefer de Alman burjuvazisinden topladıklarını belirtti. Konuşmasının sonunda bütün Marksist-Leninistleri, demokratları ve anti-faşistleri işçi sınıfının ve tüm halkın gücüne dayanarak işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü sonuna kadar savunmaya çağırdı. Almanya'daki miting ve yürüyüş coşkulu bir hava içinde geçti.